Milliyet
ÇOCUK
14 Eylül 1987 • Sayı: 37 • 200 Lira
KDV Dahil

TÜRK TİCARET BANKASI
İŞBİRLİĞİ İLE HAZIRLANAN
VÜCUDUMUZ ANSİKLOPEDİSİ

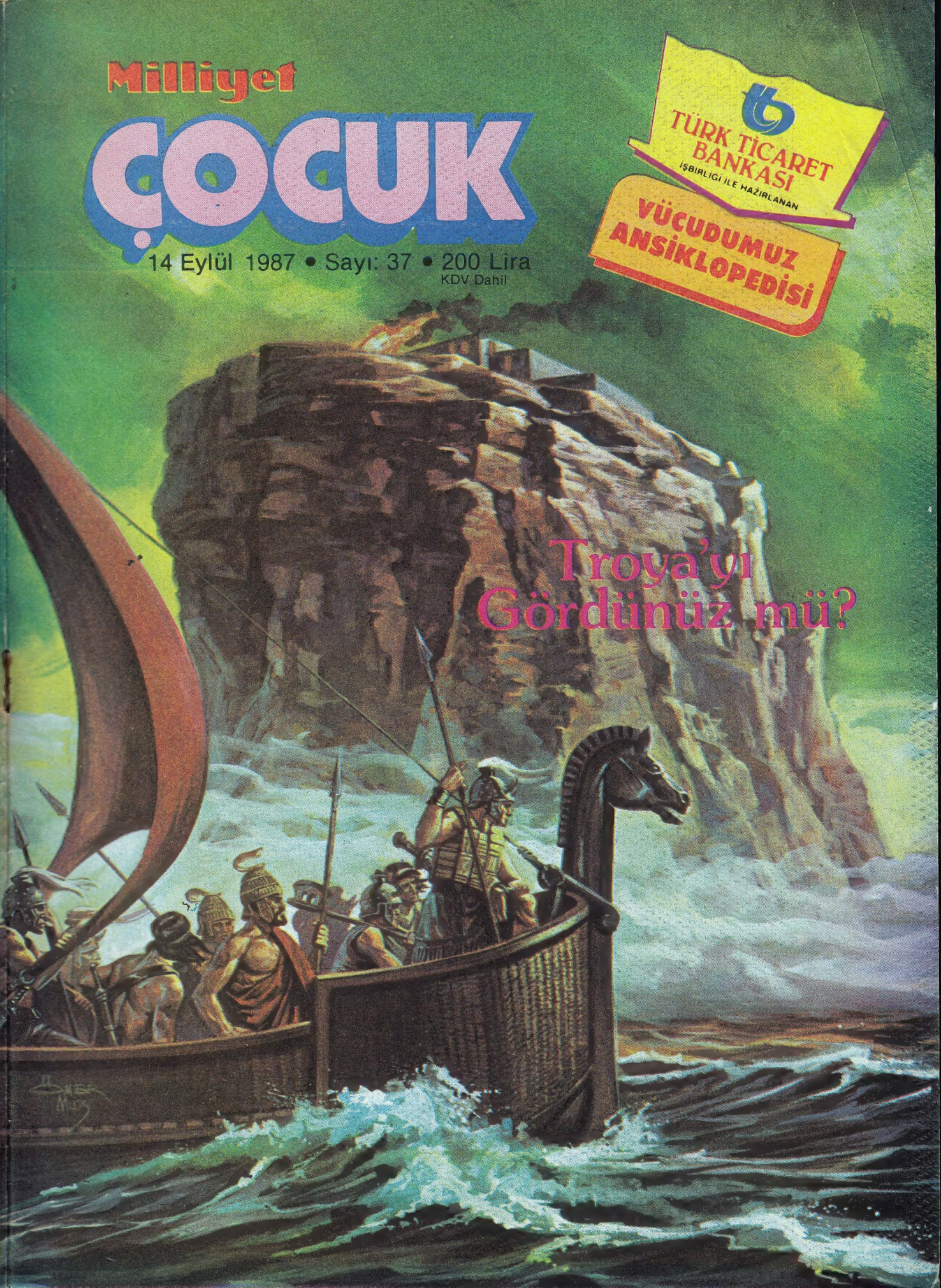

Troya'yı Gördünüz mü?

ÇOCUKLAR!...

Milliyet KARDEŞ

66. SAYI ÇIKTI

OKURLARINA DERGİ İLE BİRLİKTE BEDAVA SİGNAL OKUL ETİKETİ VERİYOR

Bu Sayıda

- CAN İLE AFACAN
- ZIPZIP
- OYUN SAYFALARI
- ÖYKÜLER - ŞİİRLER

Bütün Bayilerde

36 SAYFA BAŞTAN BAŞA RENKLİ

TÜKENMEDEN ALINIZ!..

Milliyet
ÇOCUK
DERGİSİ

İmtiyaz Sahibi
AYDIN DOĞAN

Genel Müdür
MUHİTTİN KÂZIMOĞLU

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
MEHMET İLKORUR

Redaksiyon
HİKMET ALTINKAYNAK

Teknik Sekreterler
GAMZE BALTAŞ
NACİ ÖZDAĞLI

Satış Müdürü
NİYAZİ YEŞİL

İşletme Müdürü
ALİ NAZIM ONARAN

Teknik Danışman
YETKİN ALDİNÇ

Ofset Hazırlık
MEHMET YALAZI

KAPAK:
ÖMER MUZ

14 Eylül 1987 ● Sayı: 37 ● Yıl: 16

Adres:
Milliyet Çocuk Dergisi,
Milliyet Yayınları,
Prof. Kâzım İsmail Gürkan Cad. No: 10 (34333)
Cağaloğlu/İSTANBUL
☐ Telefonlar: 526 83 86 - 520 83 94 - 528 42 67 528 55 76
☐ Abone Koşulları: Yıllık 10.400 TL. Altı aylık: 5200 TL
☐ Abone ve Satış için Başvuru: Milliyet Çocuk Dergisi Satış Servisi, Cağaloğlu-İstanbul
☐ Türkiye'de Satış Fiyatı: 200 TL.
☐ Kıbrıs'ta Satış Fiyatı: 250 TL.

"Airbus A-300" maket uçak çekilişi sonuçlandı...

İŞTE ŞANSLI OKURLARIMIZ:

1- Hüseyin Öcal Akbulut/Kars, 2- Haydar Ercan/Kayseri, 3- Hüseyin Kosat/Konya, 4- Muammer Derin/Zonguldak, 5- Ömer Süer/Diyarbakır, 6- Burak Bahadır/Zonguldak, 7- Gökmen Aykut/Uşak, 8- Volkan Özkan/Adana, 9- Hakan Örs/Trabzon, 10- Adil Baykan/İzmir, 11- Hakan Toru/İstanbul, 12- Özgüç Kaplan/İzmir, 13- Aykut Aydemir/Giresun, 14- Ferudun Akgöz/Gaziantep, 15- Erhan Akdeniz/İzmir, 16- Korkut Peker/Balıkesir, 17- Canan Güzel/Diyarbakır, 18- Esin Nur Hüryol/Balıkesir, 19- Bülent Seven/Bursa, 20- Münevver Öztürk/Adapazarı, 21- Bedriye Özduygu/İskenderun, 22- Hakan Şahin/İstanbul, 23- Ayhan Güngör/Kayseri, 24- Safa Salih Bildirici/Malatya, 25- Nevzat Yakın/Sinop, 26- Mustafa Temel/Gaziantep, 27- Serkan İncir/Bursa, 28- Kubilay Güngör/Diyarbakır, 29- Serhat Saygın/İzmit, 30- Serkan Akgün/Ankara, 31- Alp Aslaner/İstanbul, 32- E.Serkan Sökmen/Ankara, 33- İlhami Özçelik/Samsun, 34- Ali Osman Aktaş/Ankara, 35- Hakan Metin/Edirne, 36- Ramazan Aygün/Isparta, 37- Beyza Kocabaş/Antalya, 38- Necla Baş/Ankara, 39- Ercan Saka/İstanbul, 40- Levent Boz/Kıbrıs, 41- Mustafa Özay/Sivas, 42- Devrim Benli/Çanakkale, 43- Ahmet Bilgin/İzmit, 44- Raşit Ceylantekin/Kütahya, 45- Levent Uzunöz/Tekirdağ, 46- Halil Öcal/İzmir, 47- Özgü Öz/İzmir, 48- Hüdaverdi Toker/Konya, 49- Ümran Ortakalaycı/Antalya, 50- Ersin Ersoy/Malatya, 51- Ali Coşkun Kiracı/Konya, 52- K.Ramazan Süzen/Adıyaman, 53- Mustafa Köse/Aydın, 54- Necla Akın/Bursa, 55- Esra İçdoğan/Gaziantep, 56- Kasım Yücesoy/Şanlıurfa, 57- Atilla Akın/Çanakkale, 58- Gürcan Karadut/Ankara, 59- Hasan Özcan/Adana, 60- Kaan Ezenci/İzmir, 61- Kurtuluş Emrem/Mersin, 62- Onur Övet/Sinop, 63- İlhami Boztaş/Mersin, 64- Gülbahar

(Devamı 11. sayfada)

Lütfen buradan kesiniz.

4 ☆☆☆☆☆ Armağan Yağmuru ☆☆☆☆☆

Henschel-126

1 2 3 4

Öykü

Resim: Semih Poroy

Neşeli Boyacı

Gülten Dayıoğlu

Bir sabah erkenden çınarın altına yerleşti. İnsanlar telaşla geçip gidiyordu. Ona dönüp bakan bile yoktu. Üç gün, dört gün...

ERHAN'LAR sekiz kardeştiler. Erhan, beşinci, sınıfı bitirmişti. Ailesi geçim sıkıntısı içindeydi. Erhan yaşındaki komşu çocukları, kendilerine göre birer iş uydurmuşlardı. Kimi sokaklarda su satıyor, kimi kundura boyuyor, kimi pazarcılara çıraklık ediyor, kimisi de yükçülük yapıyordu.

Erhan da eve katkıda bulunmak istiyordu. Bu isteğini babasına söyledi. Ailece düşündüler. Erhan'ın kundura boyamasına karar verdiler. Erhan, zayıf ve çelimsiz bir çocuktu. Bu yüzden, küçük boy bir boya sandığı satın aldılar. Erhan arkadaşlarına danışarak, gerekli boyaları edindi.

Bir sabah erkenden işe çıktı. Öylesine coşkuluydu ki!... Ana babası: "Sabahın alacasında ayakkabı boyatan olmaz" dedilerse de kimseyi dinlemedi. Doğruca istasyona vurdu. Boyacı çocukların iş tuttuğu yerlerden birine varıp oturdu. İlk kez kazanacağı ekmek parasını beklemeye başladı.

Ne var ki, çok geçmeden coşkusu kursağında kaldı. Öteki boyacılar, birer birer sökün ettiler. Herkes her zamanki yerini alınca, Erhan ortada kaldı. Boyacılar onu yanlarında istemiyorlardı. Erhan:

"Sokak sizin değil, hepimizin malı." diyecek oldu. Boyacı çocuklar: "Müşterinin ayağını buraya biz alıştırdık. Sen hazıra konacaksın. Yok öyle yağma! Koca İstanbul'da sokak mı yok? Sen de git kafana yatan bir yere kur tezgâhını!..." diye çıkıştılar. Tek bir kul Erhan'dan yana çıkmadı.

Erhan, günlerce, istasyon çevresinde işlek bir yer aradı. Ama, bulamadı.

Günlerce, tek kuruş kazanamadı. Ana babası, başka semtleri denemesini öneriyorlardı. Ama, o istasyonda direniyordu. Orası ayak altıydı. Öteki boyacılar, gün boyu fırça sallayıp para kırıyorlardı. Böyle bir yeri bırakıp da başka yer aramak ahmaklık olacaktı.

Erhan on beş gün sırtında sandık, istasyon çevresinde dolaştı durdu. Bunu yaparken, sürekli düşünüyordu: "Acaba müşteriyi nerede, nasıl kendime çekebilirim?" Bu soru gece yatakta da dilinden düşmüyordu.

İstasyonun arkasında, fırınla gazetecinin arasında, koca bir çınar vardı. Erhan, çınarın altını gözüne kestirdi. İstasyona giden insanların çoğu, buradan geçiyordu. Fırına ve gazeteciye gelenler de az değildi. Çevrede tek bir boyacı da yoktu.

Bir sabah erkenden varıp çınarın altına yerleşti. İnsanlar telaşla geçip gidiyordu. Ona dönüp bakan bile yoktu. Üç gün, dört gün... Evet ancak dördüncü gün ilk müşteri ayağını sandığa koydu. Erhan'ın ilk müşterisi, genç bir polisti. Erhan, kunduralarını öyle bir parlattı ki!... Polis ona "Aferin" demekten kendini alamadı. Erhan sevinçten uçmaya kalkıştı.

Ertesi gün, başka polisler de geldiler. Sonra tek tük, başka müşteriler de gelmeye başladı. Ancak, Erhan'ın kazancı, öğlen azığı parasını bile karşılamıyordu henüz. Üstelik, öteki boyacılar, onun çınar dibinde iş tuttuğunu duymuşlardı. Arada bir gelip:

"Sen burda sinek avlarsın, boş yere zamanını öldürme. Çekil git başka semtlerde ara ekmeğini. İstasyon çevresine oturman Allah emri değil ya!" diye satışıyorlardı.

Erhan, onlara tek bir söz söylemiyordu. Burada tutunacağını sezinliyordu. Kimsenin lafına kulak asmadan direnmeye kararlıydı. İş biraz da inada binmişti.

Erhan, sandığını çekici kılmak için süslemeye karar verdi.

Okuldan kalma suluboyaları vardı. Boya sandığını yüzüne çiçek ve kuş resimleri çizdi. Suluboya ile bir güzel boyadı. Tahta sandık, cıvıl cıvıl neşelendi. İlk övgüyü, polis dostlarından aldı Erhan:

"Senin sandık, sabah sabah iç açıyor. Neşe veriyor insana. Karşıdan bir güzel görünüyor ki!..." diyorlardı.

Giderek, başka müşteriler de benzer görüşlerle

Erhan'ı yüreklendirmeye başladılar. Erhan, daha da ilginç bir şeyler yapmayı düşünüyordu. Ağabeyi, kendi yaptığı kafeste, bir çift saka kuşu besliyordu. Öyle güzel ötüşüyorlardı ki!... Erhan, ağabeyinden bu kuşları istedi. Havalar soğuncaya dek, onları işyerine götürmeyi kuruyordu. Ağabeyi yem ve sularına iyi bakması koşuluyla, kuşlarını ona ödünç verdi.

Erhan, kafesi, çınarın dalına astı. Kuşlar, ilk günler, yerlerini yadırgadılar. Sonra neşeli cıvıltılarla ötmeye başladılar. Bu yenilik de epey müşteri çekti. Yavaş yavaş Erhan, para kazanmaya başladı. Kazancını çok iyi değerlendirmeye özen gösteriyordu. Parasının bir bölüğünü anasına veriyordu. Ev giderlerine katsın diye... Bir bölüğünü ilkokula giden kardeşlerine haftalık olarak ayırıyordu. Kalanını da kendisi için biriktiriyordu. Yeterince, para edinince, küçük bir radyo aldı. Kış bastırmak üzereydi. Kuşları işe getiremiyordu artık. Kafesin yerine radyoyu astı.

Müşteriler, çok hoşlandılar. Kimi gün, maç sonucu ya da haberlerin özetlerini öğrenmek isteyenlerle doluyordu Erhan'ın çevresi. Bu arada ayakkabı boyatan da artıyordu. Halk ona bir ad takmıştı: Neşeli Boyacı. Erhan, bu sözleri renkli kalemlerle kartona yazdı. Çınara çivi çakmaya kıyamadığı için kartonu ipiple gövdeye bağladı. Yağmurdan ıslanmasın diye naylona sarmayı da savsaklamadı. Kartondaki "Neşeli Boyacı" sözlerini okuyanlar, gülümseyip geçiyorlardı. Bu kişiler, ilk fırsatta gelip Erhan'a kunduralarını boyatıyorlardı.

Kış bastırınca, Erhan ağaç dallarına naylondan bir tente yapmayı da başardı. Oysa istasyondakiler, kötü havalarda işi bırakmak zorunda kalıyorlardı. Anası Erhan'a köyden gelme koyun yününden, çoraplarla içlik ve kazak ördü. Bu yüzden, soğuk korkutmuyordu Erhan'ı.

Bir gün, istasyondaki çocuklardan biri, yanına geldi. Boya sandığını sırtından indirmeden Erhan'a sokuldu. Soğuktan moraran ellerini hohlayarak ısıtmaya çalışıyordu. Erhan, yoldan geçen çaycıya, iki çay söyledi. Boyacı Bekir, ondan böyle dostça bir davranış beklemiyordu. Şaşkınlıkla karşısına çömeldi. Çayı, ağız dolusu yudumlarla bir solukta bitirdi?

"İşlerin iyi. Burayı nerden akıl ettin?"

"Günlerce aradım." dedi Erhan. Bekir, sandığını sırtından indirmeye çekiniyordu. Söyleşiyi sürdürmeye de can atıyordu:

"İstasyonda iyi iş çıkıyor. Ama, kış bastırınca, hepimiz bir yere dağılıyoruz. Zor oluyor yeni bir yerde tutunmak. Kısacası kışın işler kötü gidiyor. Gün boyu şurda burda dolaşıyorum da bir öğünlük yemek parasını zor çıkarıyorum. Bizimkiler gecekondu yaptılar. Çimento, tuğla, çivi, kereste borcu tepeden aşmış durumda... Az da olsa aileme yardım etmek istiyorum. Ama, o sırada Erhan'a bir müşteri geldi. Bekir onu özençle seyretmeye başladı. Arkadan bir daha, bir daha... Erhan, Bekir'in çekip gitmesini bekliyordu. Ama, Bekir lafı lafa ekleyerek siftinip duruyordu:

"Bizimkiler sana ayıp ettiler o zaman. Hatta ben de onlara katıldım. Oysa"

Erhan, Bekir'in ne demek isteğini çoktan anlamıştı. Kendi kendisiyle amansız bir iç savaşa tutuştu. İçinde iki ses vardı kavgalaşan. Biri; "Oturt şu garibi yanıbaşına. Kış kıyamet günü, o da üç beş kuruş doğrultsun" diyordu. Öteki ses pek acımasızdı: "Onlar seni nasıl kovdular? Unuttun mu çektiğin zorlukları, acıları, umutsuzlukları? Sen de onu kov gitsin. O da kendine yer arasın, üzülsün, umutsuzluğa kapılsın." diye direniyordu.

Erhan, bir yandan Bekir'in dediklerine kulak veriyor, bir yanda da içindeki kavgayı bastırmaya çabalıyordu. Arada bir, müşteriyi hoşnut edecek sözler söylemeyi de unutmuyordu.

Sonunda dayanamadı:

"Geç şuraya. Sandığını sağ yanıma yerleştir." dedi.

Bekir kesinlikle böyle bir öneri ummuyordu Erhan'dan. Öyle bir şaşırdı ki!... İki ellerini uzatıp onunla tokalaştı:

"Yaşa abim, yaşa be!" sözleriyle başlayıp binbir teşekkür sıraladı?

Erhan, ilk gelen müşteriye Bekir'i tanıştırdı:

Arkadaşım Bekir. Bundan sonra birlikte çalışacağız. İyi boyacıdır. Buyurun deneyin bir kez..."

Müşteri gidince Bekir'e döndü:

"Sen kaç yaşındasın?" diye sordu. Bekir:

"On beş yaşındayım abicim." deyince Erhan bıyık altından gülümsedi:

"Ben daha oniki yaşındayım. Sen benim abimsin." dedi...

Çok geçmeden, çınarın çevresine beş boyacı daha yerleşti. Onlar, orada iş tutarken, Erhan'a hiçbir şey demediler. Erhan da onlara tek söz etmedi. Ne var ki, müşteri yalnız Erhan'a geliyordu. O da kimi müşterilerini Bekir'e aktarıyordu.

Baharla birlikte öteki boyacılar, yeniden istasyonun oraya dizildiler. Bekir Erhan'dan ayrılmadı. Bir gün, Erhan'ı orada kovanlar, ona:

"İstersen aramıza gelebilirsin." diye haber saldılar. Ama, Neşeli Boyacı Erhan, çınar ağacının altından hiç ayrılmadı. Taaa! Askere gidinceye dek bu işi sürdürdü.

İki yıl sonra askerden dönüp geldiğinde, kendi yerinde, on yaşlarında bir çocuğun iş tuttuğunu gördü. Varıp onunla selamlaştı. Kunduralarını boyattı küçük boyacıya. İşinden hoşnut olup olmadığını sordu: Küçük boyacı coşku ve umut yüklüydü:

"Hoşnutum abi, daha da çok hoşnut olacağımı umuyorum. Burda eskiden, Neşeli Boyacı, diye biri çalışırmış. Çok iyi para kazanmış bu ağacın altında. Herkes onu öyle çok sevmiş ki!... Hâlâ kendisini soranlar var. Ben de onun gibi olacağım." dedi. Erhan'ın yüreği şişti, gözleri doldu. Ağlayacak gibi oldu:

"Burda çalışan Bekir'e N' oldu ki?" diye sormaktan kendini alamadı. Küçük boyacı:

"Bekir bizim komşumuzdu, o şimdi inşaatlarda duvar boyacılığı yapıyor. İşi çok iyi. Üstelik, birkaç ay önce ablamla evlendi. Enişte oldu." dedi.

Erhan: "Öyleyse benden selâm söyle. Abin askerden dönmüş, de. O bizim evi bilir..."

Küçük boyacının aklı karıştı:

"Enişte'min hiç ağabeyi yok ki!..." diyecek oldu. Erhan eline boya parasını tutuşturup başını okşadı küçük boyacının:

"Sen enişte'ne sor bakalım ağabeyi var mı yok mu?" diyerek oradan uzaklaştı.

BÜYÜKLER VE ÇOCUK KİTAPLARI

Hafta sonları
Kitabevine gidiyorum
Çocuk kitaplarının
Satıldığı rafın önünde
Kocaman amcalar
Çocuklarına kitap alıyorlar

Peki ama söyler misiniz
Neden gizli gizli
Köşelerine çekilip
Gazeteleri arasında
Çocuk kitaplarını okuyorlar.

Yalvaç URAL

Biraz da Gülelim

1001 BİLGİ

87

□ 1'den 41'e kadar olan Mozart'ın senfonileri arasında **"otuzyedi"** nci senfoni yoktur.

□ Tam **"otuzyedi"** tür köpek vardır.

□ 1. Dünya Savaşı, Avusturya Prensi Franz Ferdinand'ın bir Sırplı tarafından öldürülmesinden **"otuzyedi"** gün sonra, 4 Ağustos 1914 tarihinde başlamıştır.

□ 1570 yılında, Greenwich'teki Kraliyet atölyesinde 3. Worcester Dükü, William Somerset için yapılan zırh **"otuzyedi"** kiloydu.

□ 4×100 metre bayrak yarışında dünya rekoru erkeklerde, Finlandiya'da 1983 yılında yapılan atletizm yarışmalarında, Amerika Birleşik Devletleri'nden Emmit King, William Gault, Calvin Smith ve Frederick Carlton Lewis tarafından **"otuzyedi"** saniye 86 salise ile kırılmıştır.

□ İngiltere'nin Hamshire kentinde, 1947 yılında kurulan "Shakespeare Oyuncuları" adlı grubun **"otuzyedi"** amatör oyuncusu Shakespeare'in tüm oyunlarını sergilemişlerdir.

□ Dünya'da en uzun komada kalan kişi, ABD'li Eline Esposito' dur 6 Ağustos 1941'de, 6 yaşındayken komaya giren Elaine Esposito, **"otuzyedi"** yıl 111 gün komada kaldıktan sonra 25 Kasım 1978 günü ölmüştür.

□ Kayıtlara geçen en uzun bambuya, 1940 yılında kasım ayında Hindistan'ın güneyinde Pattazhi yöresinde rastlandı. Bambusha Arundinaccea türünden olan bu bambunun yüksekliği **"otuzyedi"**metre 3 santimdi.

□ Tanzimat döneminin en büyük şairi sayılan bu nedenle de "Şairiazam" diye ad yapan Abdülhak Hamit Tarhan ile Türk empresyonist (izlenimci) resminin en büyük ustalarından Nazmi Ziya Güran, bindokuzyüz **"otuzyedi"** yılında hayata gözlerini yummuştur.

Elvis Presley

ROCK'IN EFSANE ŞARKICISI

6 Ağustos'ta bir kez daha anıldı Elvis. 10. ölüm yılında hâlâ ağlayanları vardı arkasında. Yaşadığı yılarda her hareketi olay olan, müziğinden dansına, giyiminden saç biçimine kadar her şeyiyle bir akım yaratan bir efsane şarkıcı için biz de birkaç satır karalamadan geçemedik. İşte 42 yıllık yaşamının kısacık öyküsü Elvis'in...

8 Ocak 1935'te Mississippi'de Vernon Presley ve Gladsy Smith'in oğulları olarak dünyaya geldi Elvis. Amerika'nın ekonomik kriz yaşadığı bu dönemde kamyon şoförlüğü yapan babasının kazancıyla anca geçinebiliyorlardı. Yoksulluklar içinde büyümeye devam ederken daha 7 yaşındayken müziğe ilgi duymaya başlamıştı. Bu arada okula da devam ediyordu. 1953 yılında okulu bıraktı ve kamyon şoförü olarak çalışmaya başladı. Ama iki şarkılık bir plağı annesine doğum günü armağanı olarak doldurduğu gün geleceğin "Rock Kralı" olacağını nereden bilebilirdi? Evet, söz konusu plağın kayıtları sırasında Sam Phillips tarafından keşfedildi ve ilk 45'liği "That's All Right"ı çıkardı. Plak öylesine beğenilmişti ki bulabilmek isteyenler, uzun kuyruklar oluşturuyorlardı. Ardından yaptığı bütün 45'likler aynı derecede beğenildi ve bir anda tüm dünyada Elvis fırtınası esmeye başladı. Fakat 15 Mart 1958 yılında askerliğe çağrılması her şeyi altüst etti. Bu sırada tanıştığı Priscilla Beaumont ile hayatını birleştirdiğinde takvimler 1 Mayıs 1967'yi gösteriyordu. 1973 yılına kadar Elvis, çok mutlu bir hayat sürdürdü. Ama bu yıldan sonra bunalımlı bir dönem başladı onun için. Bir sürü parası, sayısız hayranı, pahalı arabaları, evleri olmasına rağmen yine de doyumsuzluk içindeydi. Son derece aksi, geçimsiz bir insan olup çıktı. Böyle geçen 5 yıl sonunda 16 Ağustos 1977 günü bir efsane acı bir şekilde sona eriyor, Elvis yatağında ölü olarak bulunuyordu. Sonu böyle de olsa, ardında bıraktığı gözü yaşlı insanlar onu asla unutmayacaklardı.

Nasıl Çalışır?...

GELECEĞİN ARABALARI

GELECEĞİN arabaları büyük bir olasılıkla sesinizi tanıyabilecek. İşinize gitmek ya da herhangi bir yere gezmeye gitmek için arabaya bindiğinizde, emniyet kemerinizi takmanızı, kapıyı kapatmanızı, arabayı çalıştırmak üzere kontak anahtarını yerine takmanızı söyleyebilecek. Hatta daha da ileri giderek, size nereye gitmek istediğinizi bile sorabilecek. Tabii siz de kontrol tablosuna yerleştirilmiş mini bir bilgisayara gitmek istediğiniz yerin kuzeyde mi, yoksa güneyde mi olduğunu söyleyecek, bilgisayar da bundan sonra yol ile ilgili bilgileri size aktarabilecek. Bundan sonrası ise, gayet basit. Size yapacak pek fazla bir iş kalmıyor. Zahmet olmazsa direksiyonu tutup arabanızı bilgisayarın gösterdiği yöne doğru çevirecek, bir de arabanızın süratini ayarlayacaksınız.

Geleceğin arabalarını yapacakları işler tabii bunlarla kalmıyor. Arabada bulunan "radar" sistemi sizin güvenli bir yolculuk etmenizi sağlarken, "sonar" sistemi de olası kazalara karşı sizi uyaracak.

Yukarıda saydığımız özelliklere sahip bir araba şimdiden yapılmış. **Toyota** tarafından plânlanmış ve geliştirilmiş bu arabanın modeli **"EX-11".** Bu araba şu günlerde deneme aşamasında ama, ilerki yıllarda seri bir biçimde üretilebilecek. **Toyota EX-11**'in aerodinamik yapısı yüksek süratlerde sürtünmeyi de azaltıyor. Gövde ise hafif ama dayanıklı, **"fiberglass"** tan yapılmış. **"Fiberglass"** kelimesi bizler için pek yabancı değil aslında. Anımsayacağınız gibi, üretimine birkaç yıl önce son verilen **Anadol** otomobillerinin gövdeleri de aynı maddeden yapılıyordu.

Günümüzün insanları, kullanacakları arabaların motorlarının güçlü olmasını, buna karşılık arabalarının az benzin yakmalarını istiyorlar. Çoğunlukla gürültüsüzce yolculuk edebilecekleri, rahat arabalar istiyorlar. Tabii bütün bunların yanında herhangi bir

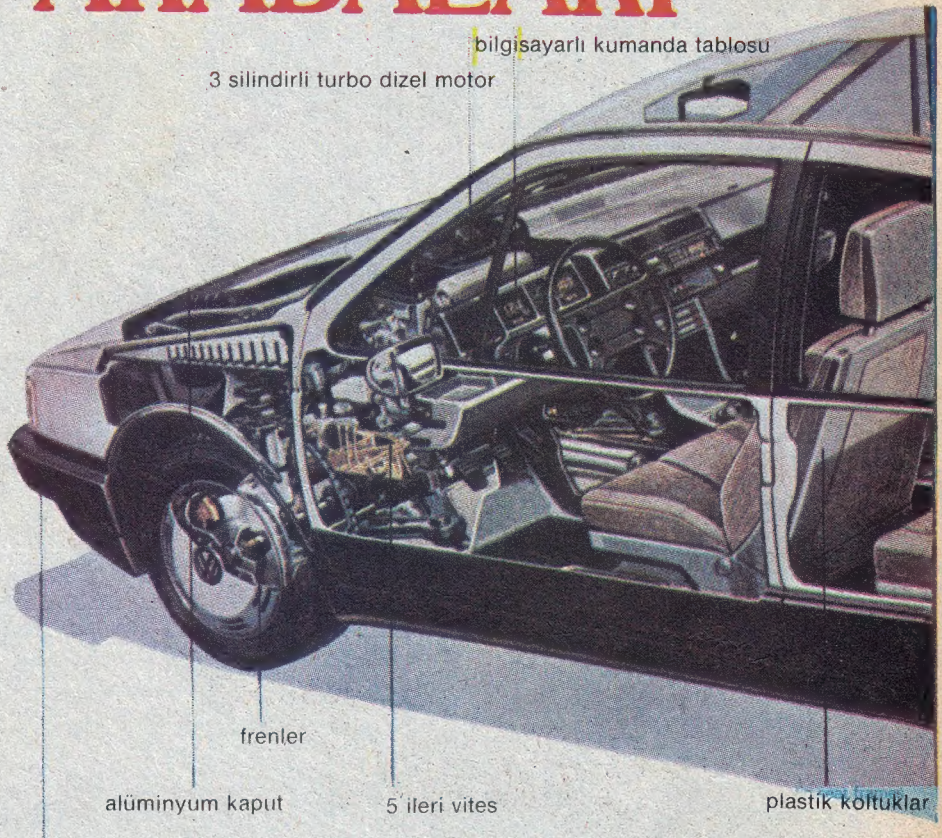

kaza anında başlarına üzücü bir şey gelmesin diye, güvenli arabalarda da yolculuk etmeyi arzuluyorlar. Kısaca, güvenli, süratli, az benzin yakan, onları yolda bırakmayacak arabalara sahip olmak istiyor günümüzün insanları...

Fabrikaların ürettiği yeni arabalarda kullanılan motorlar günümüzün gelişmiş teknolojisiyle yapılıyor. Her yenilik, piyasaya çıkarılan yeni modellere de uygulanıyor. En çok değişiklik ise, arabaların motor gibi arabanın hareketini sağlayan bölümlerine uygulanıyor. Başka bir deyişle, bilgisayarlarla donatılmış arabaların yollarda boy göstermesinin zamanı artık yavaş yavaş geliyor.

Otomobil mühendislerinin geliştirdikleri yenilikler çoğunlukla ilkönce yarışlarda kullanılan **"Formula 1"** gibi olağanüstü süratli arabalara uygulanıyor. Özellikle sürat ve dayanıklılık bakımından dünyanın bir numaralı araba yarışlarından biri sayılan **"Grand Prix"** yarışlarında, yarışacak arabalara en son teknolojik yenilikler uygulanıyor. Eğer onlara uygulanan bu teknolojik yenilikler başarılı sonuç verirse, aynı yenilikler normal arabalara da uygulanıyor.

1880 yılında Alman mühendisler **Karl Benz** ve **Gottlieb Daimler** tarafından geliştirilen benzinle çalışan içten yanmalı motorlar uzun bir süredir kullanılıyor. O günlerde bu motorla donatılmış arabalar saatte yalnızca 16 kilometre sürat yapabiliyorken, günümüzün yarış arabaları bunun çok çok üzerinde bir süratle yarışabiliyorlar.

Arabalarda kullanılan bilgisayarlar, benzincilerden satın alınan yakıtın karışımına göre motoru ayarlayabiliyorlar. Bugün sokaklarda gördüğümüz arabaların çoğunluğu dört vitesli. Ama, yeni üretilen arabalarda çoğunlukla beş vites kullanılıyor. Beşinci vites ise özellikle uzun yollarda yakıt tüketimini azaltıyor.

Geleceğin arabalarını daha az yakıt tüketmeleri için arabaların ağırlıkları da azaltılıyor. Çünkü daha ağır araba, daha güçlü motor, tabii daha fazla yakıt tüketimi demek. Bu nedenle plastik, fiberglass türü maddelerden yapılıyor günümüzün arabaları.

VOLKSWAGEN 2000 DENEME ARACI

Bilgisayarlarla donatılmış geleceğin arabaları, arabadan çok bir "uzay gemisi"ni andırıyor...

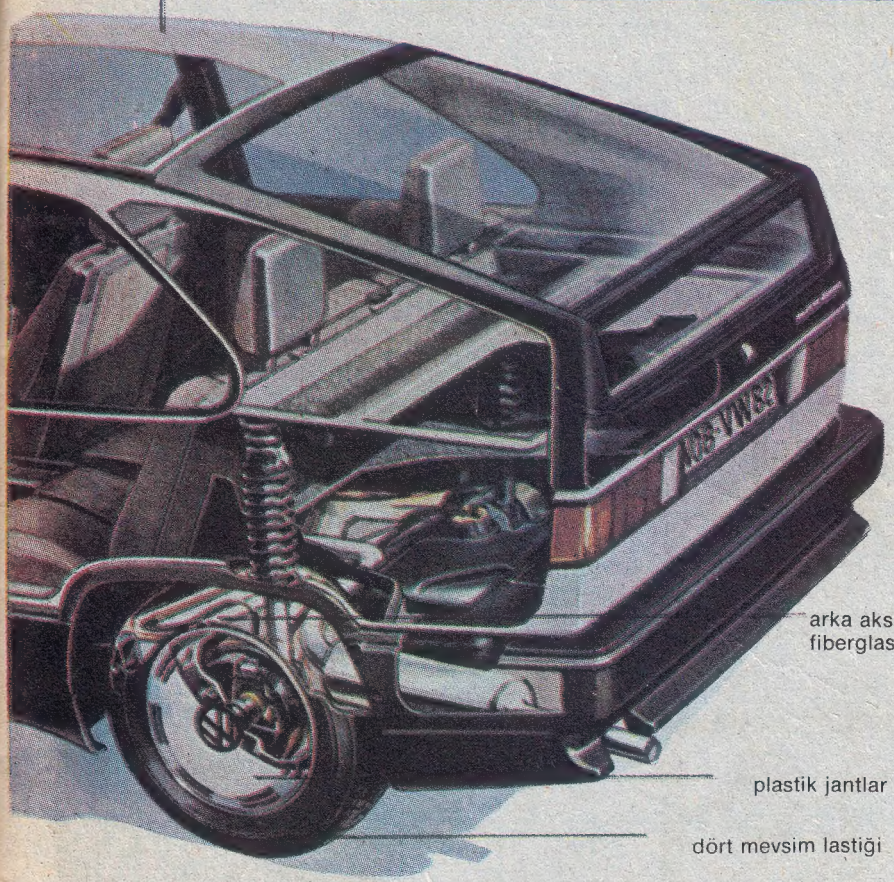

Volkswagen firması tarafından geliştirilen Auto 2000 geleceğin arabalarına güzel bir örnek. Turbo şarjlı üç silindirli dizel motoru 100 kilometrede 3.3 litre benzin yakıyor Arabanın gövdesi ise plastikten yapılmış...

MOZAİK

Kar kaydırmaca

HİÇ böyle **kar** gördünüz mü? Bu fotoğraf, **İsviçre'**nin küçük bir köyü olan **Strengelbach'**ta çekilmiş. **Karı** bu şekle sokmak öyle kolay bir iş değil. İlk olarak yerden alınan bir parça **karı** eritip, kaydırağın üzerinde tam **"0"** dereceye kadar ısıtmak gerekiyor. Çünkü bu derecede buz erimeye, su da donmaya başlar. Hem su, hem de buz karışımı olan **kar,** böylece kaydırağa yapışmıyor. Yerçekimiyle kaydıraktan aşağıya inerek, kalıplar halinde üstüste katlanıyor. Buna benzer bir deneyi siz de evinizde yapabilirsiniz. Bir parça şurubu, kekin üzerine yavaş yavaş dökün ve ne olduğunu dikkatle izleyin. Aynı şekilde şurubun da akarak kat kat olduğunu göreceksiniz.

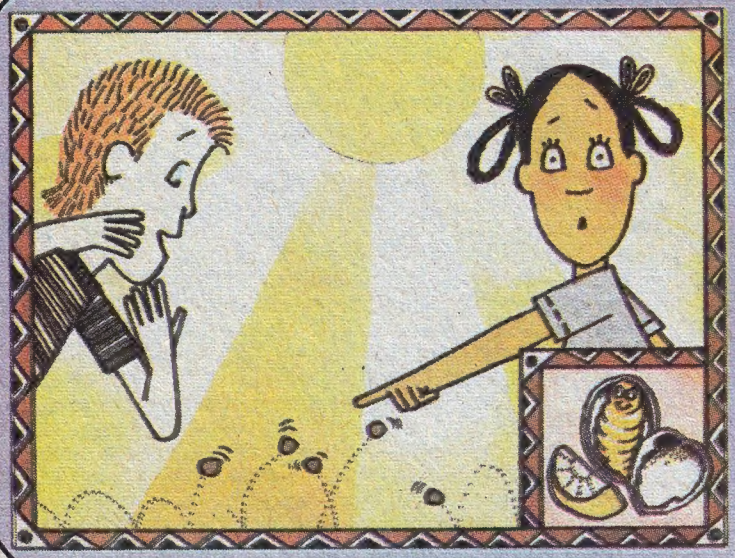

Zıplayan Fasulyeler

"Sıçrayan fasulye de olur mu hiç?" demeyin. Meksika'da yetiştirilen bir tür fasulyenin içinde bulunan larva, sıcak bir ortamda yer değiştirmeye başladığından, fasulyenin de sıçramasına yol açıyor. Özellikle Meksika'ya gelen turistlerin ilgisini çeken sıçrayan fasulyeler, ülkeye döviz de kazandırıyor.

Harika kediler

NEW York'ta düzenlenen "Uluslararası Kedi Yarışması"na 500'den fazla birbirinden güzel ve ilginç **kedi** katıldı. Aynen bir **buldog köpeği** andıran **Rambo** ise, jüri tarafından birinciliğe layık görüldü. Yarışmacı **kedilerin** en ilginçlerinden biri de fotoğrafta gördüğünüz **Sipniks** isimli **hiç tüyü olmayan bir kedıydi.** Daha çok fareyi andıran bu gizemli **kedi,** jüriyi oldukça uğraştırmıştı. **Sipniks'**in sahibi **Paul Casey** bu türü elde edebilmek için ise, tam 15 yılını vermiş ve 200.000 dolar harcamıştı.

Kedi sahipleri de yıllarca emek verip büyüttükleri kedilerin sanki üzerlerine titriyorlardı. Çoğu kafesin üzerine uyarı tabelaları asmışlardı. Bunları bazılarıysa çok ilginçti: **"Eğer öldükten sonra ne olacağını çok merak ediyorsanız, kedime bir dokunmanız yeterlidir."**

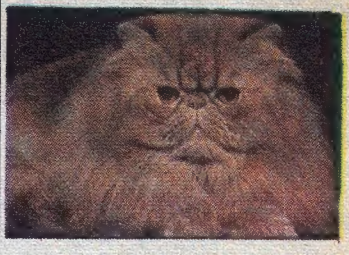

İşte "Armağan Yağmuru" çekilişinde A AIRBUS 300 uçak maketi kazanan okurlarımız:

(Baştarafı 3. sayfada)

Korkmaz/Bursa, 65- Hakan Karahan/İstanbul, 66- Ufuk Akıncı/İzmit, 67- Elif Karaküçük/Konya, 68- Ayça Ayşıl/İstanbul, 69- Funda Pınarcı/İstanbul, 70- Kayhan Şıpka/İstanbul, 71- Özgür Cengiz/İzmir, 72- İ.Özgür Koska/İskenderun, 73- Berrin Köker/İstanbul, 74- Bülent Aytekin/Samsun, 75- Serkan Can/Erzincan, 76- Meray Akkor/Kocaeli, 77- Erhan Üstüner/Konya, 78- Gürkan Demirer/İstanbul, 79- Murat Fil/Isparta, 80- Müge Mutluer/Ankara, 81- Hande Sevindik/İskenderun, 82- Murat Akbaş/İstanbul, 83- Murat Dedeoğlu/Kayseri, 84- Özgür Çeşmeci/Konya, 85- Günay Bayır/Trabzon, 86- Ahmet Dürüst/Samsun, 87- Kadir Polat/Gaziantep, 88- Evren Pancar/Hatay, 89- Serkan Yeşil/Adana, 90- Yasin Karamustafaoğlu/Rize, 91- Oktay Güdülü/Adana, 92- Serhat Filiz/Gaziantep, 93- Yeşim Ustalar/İzmir, 94- Togay Koşar/İstanbul, 95- Mustafa Erdemir/Kayseri, 96- Kaan Dönmez/Bursa, 97- Serdar Metin/Kocaeli, 98- Zafer Tunç/İstanbul, 99- Onur Umaroğlu/Hatay, 100- Belgin Külahçı/İstanbul, 101- Murat Zambak/Konya, 102- Turan Soytürk/Samsun, 103- Duygu Koçyiğit/İstanbul, 104- Uğur Ertekin/İstanbul, 105- Burhanettin Aldağ/Konya, 106- N.İlkem Büyükerdem/Antalya, 107- Sühel Sönmez/Hatay, 108- Suat Özcan/İzmit, 109- Atilla Çetin/Ankara, 110- Ercüment Bozdemir/Afyon, 111- Bora Telgeren/Tekirdağ, 112- Şule Oğuzmert/Kayseri, 113- Serdar Polat/İstanbul, 114- Bedri Kenan Karaal/İstanbul, 115- Ceylan Turan/Malatya, 116- İlhan Gülcan/Gaziantep, 117- Mustafa Korkmaz/Ankara, 118- Sinan Gökhan/Ankara, 119- Şermin Oral/İzmir, 120- İkbal Şengül/İstanbul, 121- Bülent Türkoğlu/Bolu, 122- Osman Özgür Özkan/Adana, 123- Halil Tukalioğlu/Denizli, 124- Eylem Tokcan/İzmir, 125- Ali Demirkol/Mersin, 126- Mehmet Günalp/Denizli, 127- K.Berkay Gezen/Manisa, 128- Veysel Can/Balıkesir, 129- Zeynep Uzuğ/Siirt, 130- Göknur Cömert/Maraş, 131- Necdet Osma/Erzincan, 132- Bekir Demirci/İstanbul, 133- Kaan Dağdeviren/İzmir, 134- Özgür Duyguiu/Ankara, 135- İsmail Savcı/Bursa, 136- Canan Alay/Uşak, 137- Erhan Onat/İzmir, 138- Murat Aydınalp/İstanbul, 139- Kayas Çetiner/Gaziantep, 140- Erdal Soyal/İstanbul, 141- Hazım Kemal Ekenel/Samsun, 142- Hakan Karanisoğlu/Trabzon, 143- Gültekin Güneş/Balıkesir, 144- Yusuf Uyanık/Eskişehir, 145- Durmuş Metin Olgun/Adana, 146- Recep Sarbes/Çorum, 147- Cem Yıldırım/Kars, 148- Emrah Yıldız/Balıkesir, 149- Murat Melek/Trabzon, 150- Muammer Bilgin/Hatay, 151- Güner Özkan/Yozgat, 152- Metin Koçyiğit/Diyarbakır, 153- Berent Gürkan/Manisa, 154- Cemal Çetikıran/Adana, 155- Ozan Türker Ballı/Erzurum, 156- Rıza Atasungun/Mersin, 157- Seval Durmaz/Edirne, 158- Ekrem Kutlu/Trabzon, 159- Kamer Karakuşak/Antalya, 160- Nusret Bayram/Bursa, 161- Cenk Çetindağ/Denizli, 162- Buğra Darıcı/Antalya, 163- Sedat Çevik/İstanbul, 164- Murat Dönmez/Sivas, 165- Sevgi Akbulut/İstanbul, 166- Tahir Serkan Meriç/Edirne, 167- Çağrı Akyol/Yozgat, 168- Yücel Alaybeyoğlu/Denizli, 169- Ahmet Güven/İstanbul, 170- Devrim Akteke/Antalya, 171- Ahmet Zaloğlu/Trabzon, 172- Özgür Yüksel/Konya, 173- İsmail Kürşat Çetin/Konya, 174- Recep Genç/Kastamonu, 175- Soner Çerçi/Adana, 176- R.Mustafa Gürdağlı/İçel, 177- Serkan Esen/Balıkesir, 178- Hakan Aktaş/Balıkesir, 179- Özlam Pamuk/Samsun, 180- Özgür Dalak/Tunceli, 181- Volkan Aydoğdu/Ankara, 182- Hilmi Köroğlu/Gaziantep, 183- Ali Uncuoğlu/Gaziantep, 184- Aysun Aytaç/İzmir, 185- Halil Yıldırım/Ankara, 186- Orhan Şencan/Samsun, 187- Deniz Pazarbaşı/İstanbul, 188- Aydın Kılıç/Kastamonu, 189- Tuncay Çağlayan/İstanbul, 190- Nihal Coşkunseven/Manisa, 191- Başak Bozan/Edirne, 192- Avni Çelen/Yozgat, 193- Tolga Öztürk/Bursa, 194- Alaattin Özer/Trabzon, 195- Serkan Özkan/İzmir, 196- Sernah Demirel/Denizli, 197- Erhan Erdem/Bursa, 198- Ferdi Aydın/İstanbul, 199- Hakan Çelik/Konya, 200- Uğur Şahin/Diyarbakır, 201- Gürcan Demir/İskenderun, 202- Gökhan Aloğlu/İstanbul, 203- Aydın Gökmeydan/İskenderun, 204- Elçin Çakın/Adana, 205- Esra Altuğul/Konya, 206- Nusret Erdem Köle/İskenderun, 207- Serkan Atılgan/Gaziantep, 208- A.Murat Güven/Hatay, 209- Aslıhan Terzioğlu/Konya, 210- Kaya Göktaş/Balıkesir, 211- Murat Yalçın/İçel, 212- Ömer Okan/Bursa, 213- Engin Kılıçarslan/Konya, 214- Buket Solel/Bursa, 215- Selim Borazan/Adana, 216- Serkan Saçkan/İstanbul, 217- Eyyüp Akdoğan/Şanlıurfa, 218- Sadık Haydaroğlu/İstanbul, 219- Onur Baykara/İstanbul, 220- Murat Erden/Balıkesir, 221- Bülent Adalar/İzmir, 222- Gökçe Bölükbaşı/Malatya, 223- Salih Küçüker/İzmir, 224- Serkan Bulutlu/Manisa, 225- Emre Dönmez/Ankara, 226- Taliha Kurtulan/İstanbul, 227- Adem Özgürer/Kıbrıs, 228- Aryel Akses/İskenderun, 229- Ruhi Kortay/İzmir, 230- Alper Karayama/İstanbul, 231- Metin Gönül/Eskişehir, 232- Aygül Emire/Samsun, 233- Seçkin Bağ/Antalya, 234- Mine Dönmez/Aydın, 235- Tuba Pınar Tor/Bursa, 236- Halil Demircan/Burdur, 237- Eylem Şepşul/İskenderun, 238- Osman Yastıoğlu/Adana, 239- Tolga Yavuzer/İstanbul, 240- Elvan Kayral/Kıbrıs, 241- Mehmet İlker Bayram/Manisa, 242- Ali Fuat Çetin/Antalya, 243- Ali Kemal Altuntaş/Bursa, 244- Ali Polat/Kayseri, 245- Muhsin Yar/Samsun, 246- Volkan Esat/Ankara, 247- Reha Çaputçu/Kocaeli, 248- Selçuk Durgun/Üsküdar, 249- Çağlayan Uğur/İstanbul, 250- Güngör Özçelebi/Malatya.

Herman Melville'in ünlü klâsiği

Moby Dick

Onikinci Bölüm

GÜNLER ve haftalar geçti bu olayın üzerinden. Birçok yerlerde dolaştık durduk. En son Saint-Hélène adası çevresindeydik. Durgun ve ıssız bir gecede geminin beyaz köpüklü puruvasının çok ötelerinde gümüş renkli bir fışkırtı gördük. Bunu ilk olarak Fedellah görüp haber vermişti. Çünkü, ne zaman mehtap çıksa, direk başına tırmanıp, gündüzmüşcesine gözünden hiçbir şey kaçırmadan nöbet tutmayı da alışkanlık edinmişti. Gerçi geceyarısı, Ay da olsa balina sürüsüne sandal indiren kaptan binde bir bile çıkmazdı. Ancak gecenin bu saatinde bu **"fışkırıyor"** çığlığı gemicileri öyle coşturdu ki herkes sandalları indirmeye can attı.

Ahab hemen ve bacağını sürüye sürüye güverteye koştu. Bütün yelkenleri açtırdı. Bütün hızımızla üstüne gittik. Ama fışkırtı bir daha görülmedi. Fışkırtıyı bir kez görebilmiştik.

Geceyarısı fışkırtısı daha yeni unutulmuşken, birkaç gün sonra aynı sessiz saatte yine göründü. Yine yelken açtık, yine kayıplara karıştı. Üst üste birkaç kez daha oldu. Çok şaşırmıştık hepimiz. Her görünüşü bizi, enginlere, daha ileriye çekmek için bir tuzaktı sanki. Denizcilerin boş inançları, yanına bir türlü yaklaşılamayan bu fışkırtıyı Moby Dick'in çıkardığı konusunda hemen çalışıverdi. Hepimiz belirsiz, ama garip bir korkunun esiri olmuştuk. Sonra Ümit Burnu'nda büyük bir kasırgaya tutulduk da bu boş korkulardan kendimizi kurtarabildik.

Ama olumsuzluklar peşimizi bırakmıyordu. Ümit Burnu'nun günüydoğusunda, kuzey balinası avlayan gemilerin bereketli avlar yaptıkları sularda dolaşırkan Goney adlı bir gemi gördük. Ben ta tepelerde direk nöbetinde, herkes için olağan ama benim gibi acemi bir balina avcısı için önemli bir olayı izliyordum. Limandan ayrılalı uzun bir süre olmuş, balina gemisini ilk kez görüyordum. Dalgaların çarpa çarpa boyasını döktüğü geminin iki yanı da pas lekeleriyle doluydu. Yalnızca kısa yelkenini açmıştı. Direklerdeki adamların sakalları o kadar uzundu ki insana ürküntü veriyorlardı. Sırtlarındaki yamalardan görünmeyen giysileri de, onlara birer hayvan postuna bürünmüş görüntüsü veriyordu. Gemiler yan yana geçerken bir ara, biz direktekiler, atlasak birbirimizin yerine geçebilecek kadar yaklaştık. Adamlar dalgın dalgın bakıyorlar, hiçbir söz söylemiyorlardı.

Bizim geminin kaptan güvertesinden bir ses yükseldi:

"Heyy, gemidekiler! Beyaz Balinayı gördünüz mü?"

Karşı geminin kaptanı tam bağıracaktı, elindeki boruyu denize düşürdü. Rüzgâr da bizden onlara estiğinden sesini de duymadık. Pequod'nun gemicileri Moby Dick'ten sözedilir edilmez, borunun düşmesini uğursuzluk saymışlardı. Geminin Nantucket'ten olduğunu ve limana döndüğünü anlayan Ahab yeniden bağırdı:

"Heey, gemidekiler! Burası Pequod! Biz dünya turuna çıkıyoruz. Söyleyin onlara." Bu sözleri söylerken dümen sularımız birbirine karıştı. Bir süreden beri bizim sağımızda solumuzda gemiyi izleyen küçük balıklar telaşla öbür geminin dümen suyuna karışarak bizi bıraktılar. Aslında sık sık olan bu türlü olayları çok görmüş olması gereken Ahab, bundan derin anlamlar çıkartarak kendi kendine mırıldandı:

"Benden uzaklaşıyorsunuz ha?"

Sonra umutsuz ve kırgın bir şekilde, geminin hızını kesmek için dümeni rüzgâr yönüne çevirmiş olan dümenciye:

"Çevir dümeni" dedi. **"Dünya seferine çıkıyoruz."**

İnsanın göğsünü kabartıyordu bu yolculuk. Kimbilir ne kadar sürecekti? Bu yolculuk süresince, şimdi arkamızda bıraktığımız sular sürekli önümüzde olacaklar ve hedefimizi oluşturacaklardı.

Kuzeydoğuya doğru yol alırken geniş "brit" çayırlarının ortasına düştük. Brit denilen bu sarı nesneler kuzey balinalarının başlıca yiyeceklerindendir. O kadar geniş bir alana yayılmıştı ki, uçsuz bucaksız bir buğday tarlasının ortasına düşmüş gibiydik. İkinci gün birçok kuzey balinası gördük. Bizim gibi güney balinası avlayan gemilerin, kendilerine bir zarar vermeyeceğini biliyormuşcasına sularda tembel tembel yüzüyorlardı. Dişlerinin ya da diş görevi yapan o acaip pancurlarının içine takılan britler yüzünden arkalarında mavi izler kalıyordu. Balinalar hışırdayan seslerle ot biçermişçesine britleri yalayıp yutuyorlardı. Direk başından bakılınca hele hareketsiz durduklarında birer kocaman kayayı andırıyorlardı.

Gemimiz brit çayırları arasından yavaş yavaş geçerek Java adasına doğru yöneldi. Saydam ve mavi bir sabah, hava durgun olmasa da deniz olağandışı bir şekilde sessiz duruyordu. Tam bu anda Daggoo direğin tepesinde garip bir hayalet gördü.

Uzaklarda, kocaman, beyaz bir beden suları yardı, yükseldi, yükseldi, sonunda masmavi sulardan ayrılarak, pruvamızın önünde ışıl ışıl parlayıverdi. Böyle pırıl pırıl ışıldadıktan sonra da gözden yitiverdi. Biraz sonra yine yükseldi. Bir balinaya da benzemiyordu

ama Daggoo **"sakın Moby Dick olmasın?"** diye düşündü. Bir kez daha yükselince, zenci, hepimizi ürperten bir sesle bağırdı:

"Orada, orada! Fışkırıyor! Beyaz Balina! Beyaz Balina!"

Çığlığı duyan gemiciler, arılar gibi birden ve uğultuyla serenlerin cundalarına üşüştüler. Ahab güvertede başı açık duruyor, bir eli arkasında, dümenciye emir vermeye hazır, heyecanlı gözlerle Daggoo'nun işaret ettiği yere doğru bakıyordu. Beyaz yığını görür görmez sandalların denize indirilmesini istedi.

Sandalların dördü de hemen denize indirildi. Önde Ahab'ınki, arkada diğerleri hızla kürek çekerek beyaz yığına doğru gidiliyordu. Ama çok geçmeden beyaz yığın sularda yitiverdi. Kürekleri-mizi kaldırıp hep birlikte bekledik. Yeniden ortaya çıktığında, bir an için Moby Dick'i unutup, şimdiye dek insanoğlunun pek azının görebileceği bir yaratığa hayretle baktık. Koskocaman, yumuşak, krema renginde çok uzun ve çok geniş bir yığın,sular üzerinde yüzüyor, ortasından çepeçevre kollar uzanıyor, bu kollar erişebileceği bahtsız insanları kavramak istercesine kıvrılıp bükülüyordu.

Hafif bir emme sesiyle ortadan yittiği anda, Starbuck, gözlerini bu huzursuz sulardan ayırmadan heyecanla bağırdı:

"Keşke Moby Dick'i görüp onunla savaşsaydım da, seni görmeseydim."

Flask, **"bu neydi efendim?"** diye sordu.

"Büyük bir mürekkep balığı. Bunu gördükten sonra limana dönebilen çok az sayıda gemi vardır derler."

Tek söz etmeyen Ahab, sandalını tornistan edip gemiye yönelince bizimkiler de onu izledi. Balinaların kör inançları böyle şeyleri uğursuz kabul ederler. Binde bir görünen bu yaratığın okyanuslardaki en büyük canlı olduğunu kabul eden balinacılar, gerçek büyüklüğü ve yapısını tam olarak bilmezler. İspermecet balığının tek yiyeceğinin mürekkep balığı olduğunu da söylerler. Aslında kuzey balinaları su yüzeyinde beslenirken ispermeçet balinası denizlerin taa diplerinden beslenir. Bu yiyeceğin de ne olduğunu kimse tam olarak bilmez. Avlanırken, ispermeçet balinalarının, mürekkep balığı kollarına benzer şeyler kustuğu da görülmüştür. Hatta, yirmi otuz ayak uzunluğunda kolların çıktığı bile anlatılır. Anlaşılan, mürekkep balığı, diplerde balinayı tutuyor, ispermeçet de diğer balinalarda, dişleriyle kolları biçip koparıyordu.

Şimdi sizlere o büyülü, kimi zaman da korkunç balina halatından söz etmek istiyorum. Eskiden balina avında kullanılan halatlar en iyi kenevirden yapılır, üstüne hafif hafif katran püskürtülürdü. Son zamanlardaysa Manila ipi kullanılmaktadır. Gerçi Manila ipi kenevire göre daha az ömürlüdür ama daha oynak, daha esnek ve daha sağlamdır. Üstelik bu ip, estetik açıdan daha güzel görünümlüdür.

SÜRECEK

Bilinmeyen yönleriyle

HAYVANLAR

Resimleyen: Ferit Avcı

YETENEKLİ AKTÖR

KUZEY Amerika'da yaşayan **kır faresi,** düşmanından kurtulmak için yere hareketsiz uzanarak dili dışarıda, ölü taklidi yapar.

Mürekkepbalığı ise pek çok hayvandan daha şanslıdır. Tehlikede olduğunu anladığında mürekkep bulutu salgılayıp, kaçmayı başarır. **Denizhıyarı,** düşmanıyla karşılaştığı zaman uzun ve kalın iplikler salgılar. Bu iplikler, suda şişip düşmanına dolanır. **Yengeçse**, kıskaçlarıyla kopardığı bitkilerle **denizhıyarını** korkutmaya çalışıyor.

Bazı hayvanlarsa birtakım yetenekleri sayesinde yakalayacakları hayvanın yanına kolaylıkla yaklaşabilirler.

ÜRKÜTÜCÜ MASKELER

Tırtılların kafalarının arkalarında bulunan gözler, onları birçok düşmandan koruyor...

BAZI zararsız **tırtılların** kafalarının arkasında yalancı gözleri vardır. **Tırtılla** beslenen kuşlar, bu yalancı gözlerden ürküp kaçarlar. **Tırtılların** gerçek gözleriyse, bu yalancı gözlerin önünde bulunan küçük yumrulardır. Bazı **kelebek** çeşitlerinde de bu gözlerden bulunur. **Kuzey Amerika**'da yaşayan bir **kurbağa** cinsi de aynı şekilde kendini korur. Bu **kurbağalar** bir şeyden korktuklarında ürtücü gözlerini gösterirler.

Kirpibalığıysa, korktuğu zaman dikenlerini açarak iki kat daha büyük gözükür ve böylece onu köpekbalığı bile yiyemez.

SAHTE YEMLER

BALIKÇILARIN çoğu, hazırladıkları yemlerden dolayı, kendileriyle çok övünürler. Aslında bu tuzağı, ilk bulanlar insanlar değildir. Pek çok hayvan, avlanmak için aynı yöntemi kullanır. Bundan da hayvanların aslında ne kadar zeki oldukları anlaşılıyor.

Şimdi buna birkaç örnek verelim: **Balıkçıl kuşu,** suyun üstüne dikkatle tüy yerleştirir. Zavallı bir balık da tüyü yenilecek bir şey sanıp yavaşça yaklaşır. Zeki **balıkçıl kuşu** da hemen balığı yakalayıp yutar.

Zehirli **tahtakuruları, Kosta Rika**'da yaşarlar. Bunlar oldukça akıllı böceklerdir. Beslenmek için de çok iyi yöntemleri vardır. Karınca yuvasının girişinde ölü karınca sallandırırlar. Yuvadaki başka bir karınca, arkadaşını içeriye çekmek için yaklaştığında **tahtakurusu** çekip onu da alır ve bir güzel yer. **Zehirli tahtakuruları,** bu yolla 3 saatte 31 karınca yiyebilirler.

Şebekler, yüzen ördekleri bisküvi kırıntılarıyla kandırıp, kendilerine doğru çekerler. Yeteri kadar yaklaştıklarında üzerlerine atılıp yakalarlar. Daha sonra özenle tüylerini kopartıp yerler.

Milliyet

ÇOCUK

ÇİZGİ-ROMAN

DERGİSİ

TAMAM!
HER ŞEY TAMAM!.. YUKARI GELEBİLİRSİNİZ. ÇOK RAHAT BURASI!
NE?.. NE VAR? NEDEN ELİNİZİ KOLUNUZU SALLIYORSUNUZ?
NE? KİM? NE DEDİN?.. DAHA YÜKSEK SESLE KONUŞ. DUYAMIYORUM!
NE?.. TAYFUNLAR ADINA! DAHA HIZLI BAĞIRIN!
ARKANDA BİR AYI VAR!
!!!
SONRAKİ SABAH...
HER ŞEY YOLUNDA MI KAPTAN?
HAYIR, DEĞİL! BU KAHROLASI ÇA ÜLKE, İNSAN YİYEN SİVRİSİNEKLERLE DOLU...
SENİ ELİME BİR GEÇİRİRSEM KAN EMİCİ!
HA-HA-HA-HA-HA-HA
HA-HA-HA-HA-HA-HA
!

HA-HA-
HA-HA-
HA-HA-HA
HA-HA-HA
BİN BALİNA! ULUYAN MAYMUNLAR!.. KOMİK Mİ BULUYORSUNUZ BUNU? APTAL ANTROPİK HAYVANLAR!
CEPHANEMİZ AZ OLDUĞU İÇİN ŞÜKREDİN. YOKSA!..
SPLOSH
!
MİLYONLARCA CANAVAR BALİNA! BUNLARIN HEPSİ GEVEZE MAYMUNLAR YÜZÜNDEN OLDU!
HAYIR, YALNIZCA UFAK BİR TARTIŞMA... BİRŞEY YOK!
OH BE.! RAHATLADIM...
İMDAAT!
?
DİNLE! ZORRİNO BU!
ÇABUK!
BANG
YAKINDA OLDUĞUN İÇİN HEMEN YETİŞİP GELDİM!
BAY TENTEN, YİNE BENİ SİZ KURTARDINIZ!
CRACK
CRACK
CRACK
?
?
?

CRACK CRACK CRACK
BANA DOĞRUYU SÖYLEYİN. MERAKLANMAYIN BİR ŞEY OLMAZ. ÜSTÜMDEN BİR KANYON GEÇTİ DEĞİL Mİ?
SAÇMALAMAYIN KAPTAN. YABAN EŞEĞİYDİ!
YABAN EŞEĞİNİN ACELESİ VARSA BAYIM, GİDER DOSDOĞRU. DİKKAT ETMEK YOK KARŞISINA ÇIKANA. YABAN EŞEKLERİ KÖTÜ OLMAK YOK. HEM EHLİLEŞTİRMEK DE KOLAY.
BUNU DUYDUĞUMA SEVİNDİM. BİR DEFAKİ SEFERE KARŞIMA ÇIKARMA, EHLİLEŞTİRMEK İÇİN SİLÂHIMI KULLANACAĞIM.
SANA BİR ŞEY SÖYLEYEYİM Mİ, GÜZEL VE DİNLENDİRİCİ BİR TATİLE GEREKSİNİMİM VAR VE BEN KESİNLİKLE NEREYE GİDECEĞİMİ BİLİYORUM.
OFF! BU KAHROLASICA SİVRİSİNEKLER!
BURASI AÇIK ALAN. GECEYİ GEÇİRMEK İÇİN GÜZEL YER.
ŞAHANE BİR FİKİR...
KARANLIK ÇÖKER..
ERTESİ GÜN SABAHA KARŞI..
ZZZZZ
ZZZZZ ZZZZZ ZZZZZ
!
MMM... FINDIK.. ÇEKİL GİT, BAŞIMDAN FINDIK... BENİ RAHAT BIRAK...
?
?
İMDAAT!..
!

!
DEFOL GİT, SENİ DÖRTAYAKLI PİS MAHLÛK!
SAKİN OLUN KAPTAN: YALNIZCA SİZE GÜNAYDIN DEMEK İSTEYEN ZAVALLI YAŞLI BİR KARINCAYI YENDİ.
ÜZERİNİZDE BİR SÜRÜ KARINCA OLMAK, O DA KAHVALTI İÇİN YEMEK İSTEMEK!
GÜNLER GEÇİYORDU...

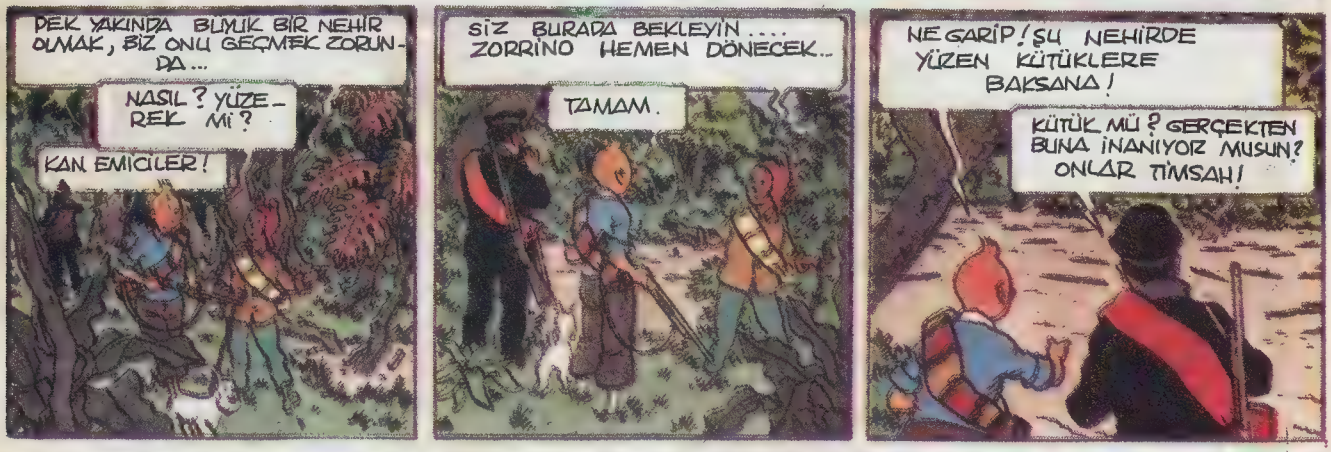
PEK YAKINDA BÜYÜK BİR NEHİR OLMAK, BİZ ONU GEÇMEK ZORUNDA...
NASIL? YÜZEREK Mİ?
KAN EMİCİLER!
SİZ BURADA BEKLEYİN.... ZORRINO HEMEN DÖNECEK..
TAMAM.
NE GARİP! ŞU NEHİRDE YÜZEN KÜTÜKLERE BAKSANA!
KÜTÜK MÜ? GERÇEKTEN BUNA İNANIYOR MUSUN? ONLAR TİMSAH!

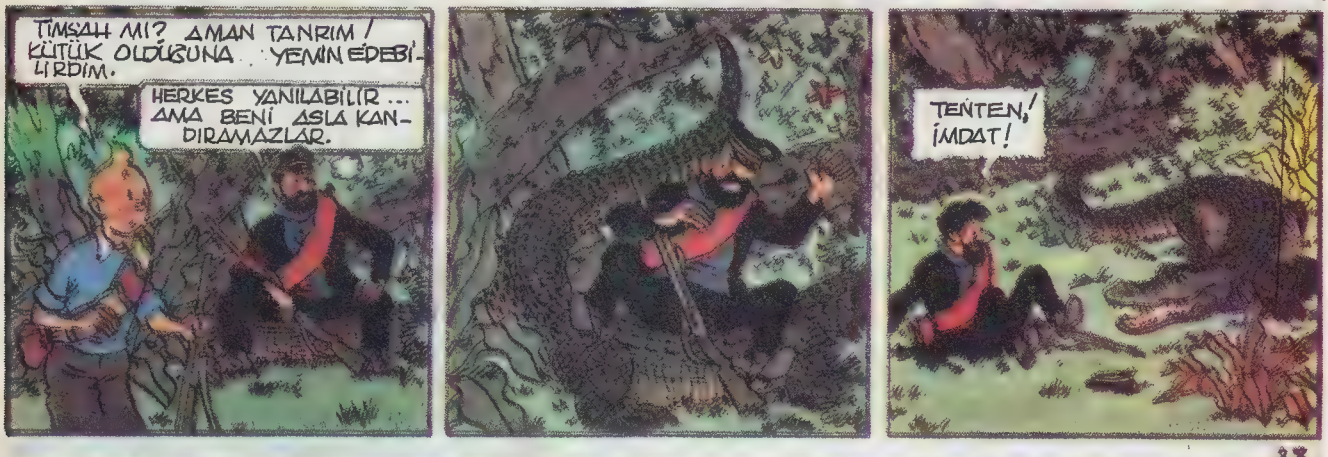
TİMSAH MI? AMAN TANRIM! KÜTÜK OLDUĞUNA YEMİN EDEBİLİRDİM.
HERKES YANILABİLİR... AMA BENİ ASLA KANDIRAMAZLAR.
TENTEN,! İMDAT!

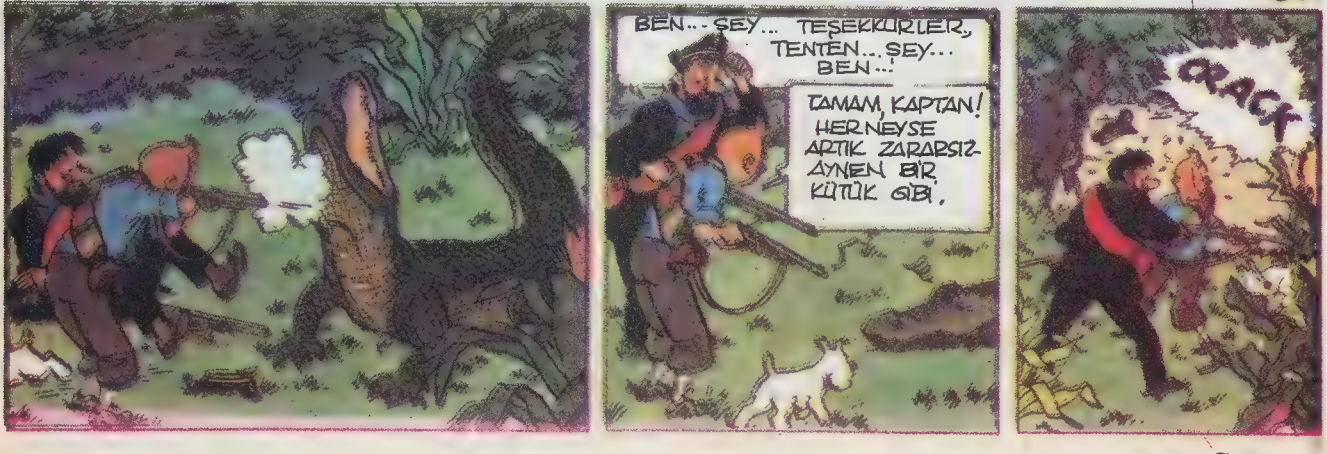
BEN... ŞEY... TEŞEKKÜRLER, TENTEN... ŞEY... BEN...!
TAMAM, KAPTAN! HERNEYSE ARTIK ZARARSIZ AYNEN BİR KÜTÜK GİBİ.
CRACK

Sürecek

ŞİMŞEK SANTRFOR

Pablito'nun Sırrı/1

Yayın Hakkı (Copyright): Novedi-Milliyet Yayın A.Ş.

EN SONUNDA SÜRPRİZİ ÖĞRENECEĞİZ.
BU TOPLA BİRLİKTE İKİ SÜRPRİZ ETTİ.
GELİYOR MUSUN, JOSE?

ASANSÖR BOZUK MERDİVENDEN ÇIKIN.

EEE, TOP NASIL?
ŞAHANE! PABLİTO DA ÇOK GELİŞMİŞ.

DAHA SONRA...
HERKES SOFRAYI, ŞEF YEMEĞİ HAZIR ETTİ!
NE ŞEF!
TAM DA KARNIM ZİL ÇALIYORDU.
FUTBOL

YEMEK NEŞE İÇİNDE GEÇTİ SIRA TATLIYA GELMİŞTİ.
SİZ TATLIYI YİYEDURUN BEN GELİCEM!

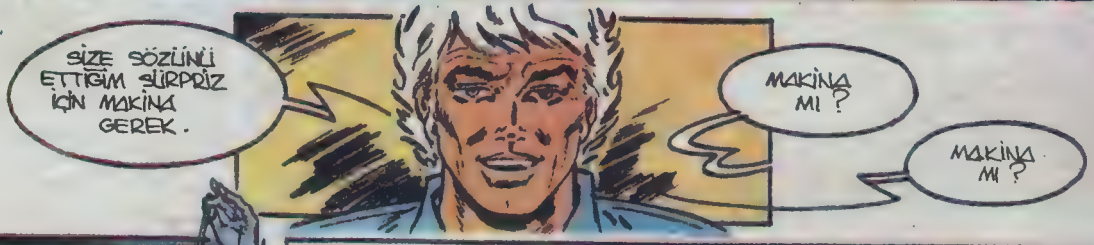
SİZE SÖZÜNÜ ETTİĞİM SÜRPRİZ İÇİN MAKİNA GEREK.
MAKİNA MI?
MAKİNA MI?

ERİC ELİNDE BİR FİLM MAKİNASIYLA VE BİR RULO FİLM İLE GERİ GELDİ.
OTURUN! PABLİTO SEN PERDELERİ ÖRT.

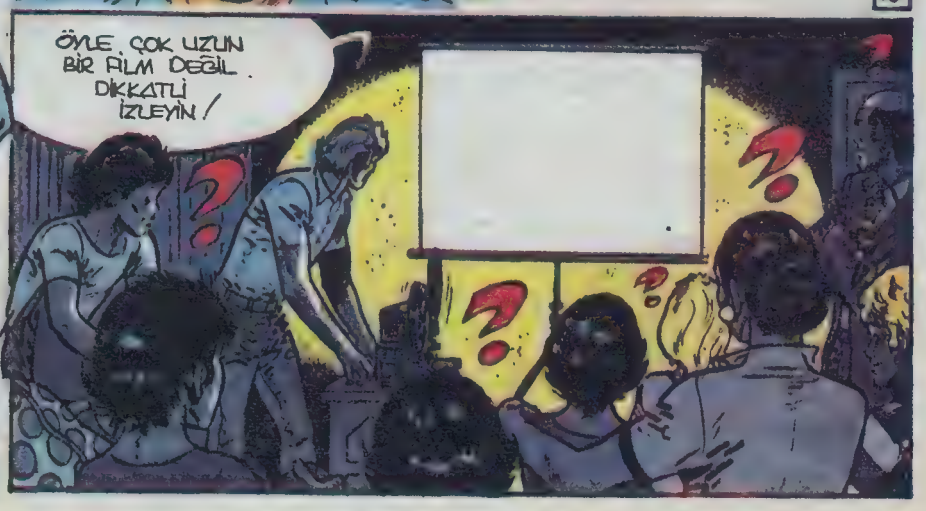
ÖYLE ÇOK UZUN BİR FİLM DEĞİL. DİKKATLİ İZLEYİN!

İŞTE TOPLA İLK BULUŞMA ELLERİ KULLANMAK AYAKLARI KULLANMAKTAN DAHA KOLAY.
YİNE DE TOP KONTROL DIŞINA ÇIKMIYOR DEĞİL TABİİ KI.
AYNI SPORCUYU 11 YIL SONRASINDA GÖRÜYORSUNUZ
AMA BU SENSİN ERİC!
EVET, BEN SİZİN YANINIZDAYKEN.
AY! AZ KALDI TOPU KAYBEDİYORDUN.
O ZAMANLAR BİLE MÜTHİŞ OYNUYORMUŞ!
NE TATLI ŞEYMİŞ.
O, ŞİMDİ DE TATLI TURO!
BU FİLMİ BİZE DAHA ÖNCE NEDEN GÖSTERMEDİN ERİC?
ÇÜNKÜ... İŞTE FİLMİN SONU!
ÇÜNKÜ ELİME BİR KAÇ GÜN ÖNCE GEÇTİ.
HATIRLIYOR MUSUNUZ GAZETECİ CLAUDINE MONNERAY FUTBOL ÜSTÜNE BİR KİTAP YAZIYOR. BANA DA BİR BÖLÜM AYIRMIŞ. ÇOCUKLUK GENÇLİK YILLARIM.
BEN DE ANNE BABAMDAN ÇOCUKLUK FOTOĞRAFLARIMI İSTEDİM.
ONLAR DA BANA BU FİLMİ GÖNDERMİŞLER.

EVET, BİRKAÇ GÜN SONRA ANNEM BANA BU FİLMİ VE PARİS KİTAPÇILARINDA BULABİLDİĞİ FUTBOLLA İLGİLİ TÜM KİTAP, DERGİ, KARTPOSTAL VE RESMİ GÖNDERDİ.
İŞTE ANNEM BÖYLEDİR. ESKİ BİR ARŞİVCİ OLARAK HİÇ BİR İŞİ YARIM BIRAKMAZ.
NEYSE, GÖNDERDİĞİ O FİLMDE KENDİMİ SİZİN YAŞINIZDA GÖRMEK ÇOK HOŞUMA GİTTİ... SİZE. SÜRPRİZİM BUYDU!...
O ZAMANLAR BİR TAKIMDA OYNUYOR MUYDUN?
YO, HAYIR! O, OKULLAR ARASI BİR MAÇTI, İŞTE BAK BU RESİMDE BİR SINIF ARKADAŞIMLA OKULUN ÖNÜNDEYİZ...
PEKİ BU PANTALONLU ADAM KİM?
1889 YILINDAKİ BİR FUTBOLCU. PULUN ÜSTÜNDEKİ TARİHE BAKIN.
O ZAMANLARDA FUTBOL OYNUYORLARMIŞ DEMEK!
DAHA ÖNCE BİLE OYNUYORLARMIŞ.
BAKIN 1838. BİR İNGİLİZ KÖYÜNDE FUTBOL OYNUYORLAR.
VE İŞTE 17. YÜZYILDA İKİ BEYEFENDİ TOPLARINI ŞİŞİRİYORLAR.
TOPLAR TAM YUVARLAR DEĞİL KİM BİLİR NE KÖTÜ ZIPLAR.
42

Sürecek

ORMANLAR KRALI ROBİN

Aslan Yiğenim

Yayın Hakkı (Copyright): Lombard - Milliyet Yayın A.Ş.

AAAH !.. MİS GİBİ TEMİZ HAVAYLA CİĞERLERİMİ DOLDURDUM ARTIK BAŞIM DİNÇ....
AH! BAŞIMMM!
BOM
AMA?!
TOINK
HOOP ÇÖPLERİNİ NE DEMEĞE BURAYA ATTIYORSUN MEDENİYETSİZ KALAS!
KERESTE, ODUN!
KRR
?
HIXIR HERİF!
BU BÖYLE GİTMEZ.
ROBİN SANA YALVARIRIM! NE OLUR BİR ŞEYLER YAP!...
BACAKLARIMI BIRAKIRSAN BİR ŞEYLER YAPMAYA ÇALIŞIRIM.

TAMAM İŞTE BULDUM! GOLİATH NEDEN DAHA ÖNCE AKLIMA GOLİATH GELMEDİ.
DOĞRU! NEDEN DAHA ÖNCE AKLINA GOLİATH GELMEDİ!
EEE.. SEY! KİM BU GOLİATH ALLASEN?
BENİM BİR ARKADAŞIM. KENDİSİ DE BİR DEVDİR ŞAHSEN BİZİMKİNİ BURADAN KOVAR. ŞİMDİ ÇAĞIRMAYA KOŞUYORUM.
BAKIYORUM MİLLETİ RAHATSIZ EDİYORMUŞSUN!
HİÇ DE DEĞİL BEN.
HEHE!
GOLİATH!
VAAY AHTAPOT!
ASKER ARKADAŞIM!
HAÇLI SEFERLERİNDEN!
TAP TAP TAP
TAP TAP TAP TAP
İYİ SÖYLEDİN. BUNDAN BÖYLE HİÇ AYRILMAYALIM. BURALARI ÇOK EĞLENCELİ. HELE BİR BIYIKLI KOMŞUMUZ VAR GÖRSEN NE KOMİK ADAM!
YİRMİNCİ BÖLÜK!
NASIL DA EĞLENİRDİK!
KOCAGÖBEĞİ HATIRLADIN MI?
NE ÇAVUŞTU AMA...
POÇ POÇ
SON

Yayın Hakkı (Copyright): Dargaud - Milliyet Yayın A.Ş.

BURADA DURALIM VE RED KIT'İ BEKLEYELİM.
AMA RED KIT DEVAM EDİN DURMAYIN DEDİ.
DURUN! DURUN! KÖPRÜ YIKILMIŞ!
SAĞIR MI BUNLAR NE!
PAN! PAN! PAN!
DURUN!
EYVAH! ARKADAN ATEŞ EDİYORLAR! EN İYİ SON HIZLA KAÇMAK!
ATEŞTEN KORKUP İYİCE HIZLANDILAR!
SEN DELİ MİSİN BE ADAM?! BİZİ ÖLDÜRECEKSİN!
DUR ARKADAŞ! BEN AKLIMI PEYNİR EKMEKLE YEMEDİM
BEN DE!
AMA TREN YAPAR DA BEN YAPAMAZ MIYIM?

UZAKLARDA BİR İSTASYONUN BÜFESİNDE...
NİTROGLİSERİN VAGONU HERHALDE ŞU ANDA UÇURUMUN DİBİNİ BOYLAMIŞTIR.
EVET./ HEM DE PARAM-PARÇA OLARAK./ HEHEHE! GİDİP ŞUNA BİR GÖZ ATALIM./
O DA NE?
GENE IŞKI GEÇTİK! ANLAŞILAN./
ÖNEMLİ DEĞİL! AKLIMA BİR ŞEY GELDİ!
GENE NE ZIRVA-LAYACAK ACABA./
HEY AHBAP! PARA KAZANMAK İSTER MİSİN?
BURADA RED KİT'İ BEKLEYEBİLİRİZ
BEKLERKEN GİDİP BİR-İKİ KADEH BİR ŞEY İÇELİM./
SELÂM KORKULUK!
HEY./ BOSTON KORKULUĞU! SUSAMIŞ İKİ DENİZCİ İÇİN BİRER DUBLE VİSKİ ÇEKSENE./
HEY SEN ŞU ÜNLÜ KAPTAN DEĞİL MİSİN?
EFENDİM ANLAMADIM./
HANİ ŞU ÇAMAŞIR TEKNESİNİN, CANIM./

Sürecek

MIRNAV

Yazan ve Çizen: Sinan Gürdağcık

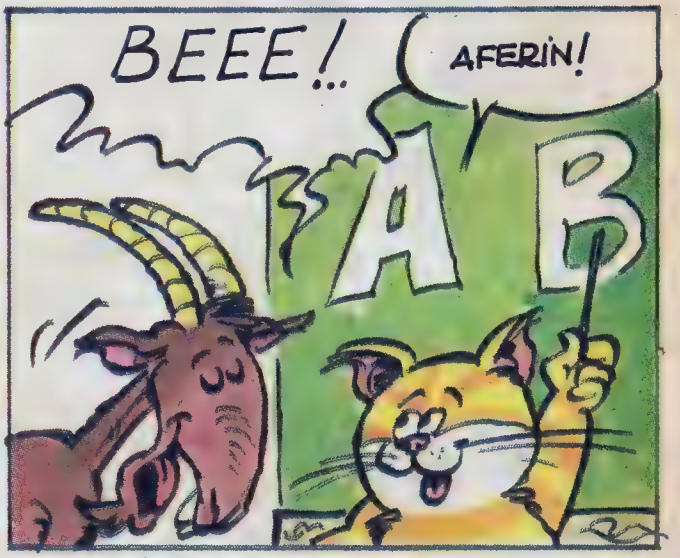

HAYVANLAR, AV OLMAKTAN NASIL KURTULURLAR?

Doğadaki birçok hayvanın aç kalmamak için türlü türlü yöntemlere başvurduğunu biliyor musunuz?

HAYATTA kalabilmek için yalnızca yiyecek bulmak yetmiyor. Başka hayvanlara av olmamaya da dikkat etmek gerekiyor. Hayvanlar dünyasında bunu pek çok hayvan büyük bir ustalıkla gerçekleştiriyor. Örneğin çoğu **kelebek** düşmanlarından kurtulmak için aynen bir ölü yaprak gibi görünmeyi başarır. Tıpa tıp dallar, dikenler gibi görünen başka hayvanlar da vardır.

Bu hayvanların çoğu, görünmemek için şekilden şekile girerler. **Tırtıllar,** beslendikleri yaprakların parçalarını koparıp, üstlerine örterler. Böylece düşmanları onların farkına bile varmazlar.

● *Tuzağı ilk bulanlar kimlerdir? İnsanlar mı? Hiç de değil! Balıkçılların yaptıklarına ne dersiniz?*

Bilmece

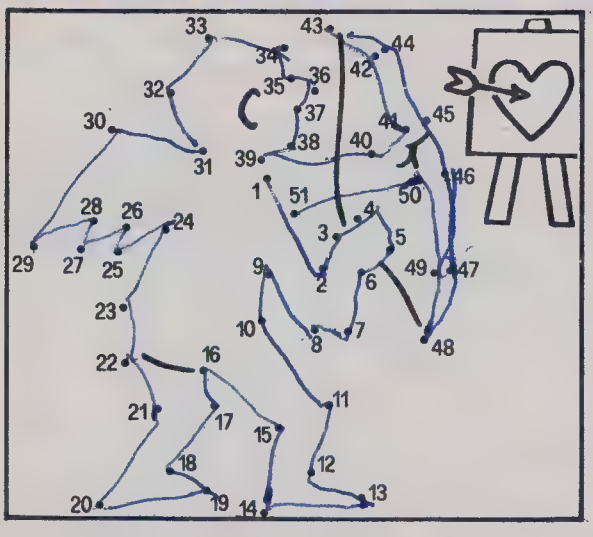

KARE: Soldaki parçaların dördünü kullanarak ortası boş bir dörtgen oluşturabilir misiniz?

Noktaları birleştir, bakalım ne çıkacak?

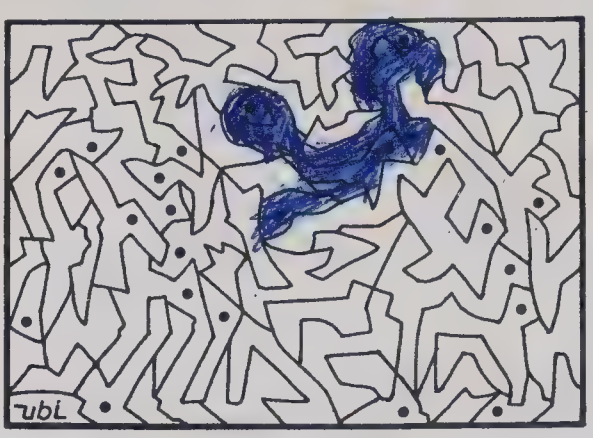

Noktalı yerleri boya, bakalım ne çıkacak?

ANORMALLİKLER: Resimdeki 11 anormalliği bulabilir misin?

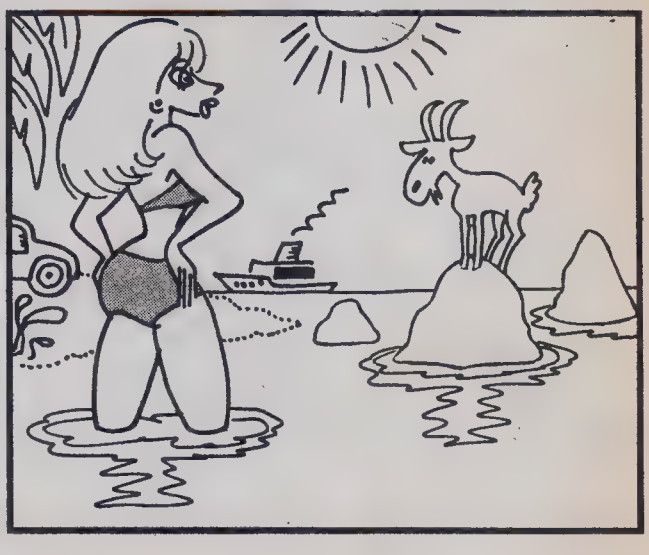

7 BENZER: Resimlerdeki yedi benzer şekli bulabilir misiniz?

Bulmaca

Karşı sayfada sol alttaki adam sence ne tutuyor?

Yanıt: Oltа tutuyor.

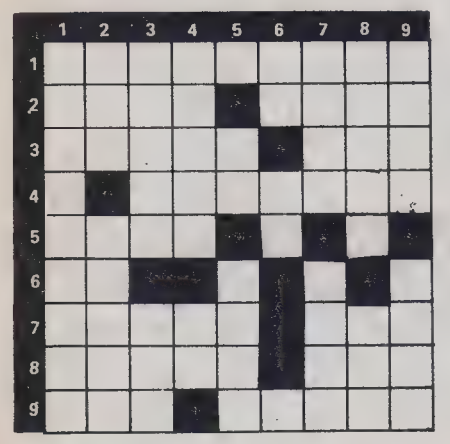

SOLDAN SAĞA: 1- Uçakların inip kalktığı yer. 2- Mardin'in bir ilçesi - Bir elektrolitte pozitif uç. 3- Ayakkabıların altına çakılan demir parçası - Sıcaklık. 4- Lale bahçesi. 5- Gözü kapalı inanılan düşünce. 6- Bir nota. 7- Ayağın yuvarlakça olan arka bölümü - Karışık renkli. 8- Bir göl adı - Bir çoğul eki. 9- Üflemeli bir çalgı - Ayıklama, elekten geçirme.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: 1- Asya'nın güneyinde bir ülke 2- Etrafı suyla çevrili kara parçası - Mitolojide, ölen çocukların acısına dayanamadığı için taş haline gelen kadın kahraman, Ağlayan kaya. 3- Süslü ev, köşk - Hisse, üleş. 4- Yüksek karşıtı - Öğütülmüş tahıl. 5- Kırmızı - İlişikte, ilavede anlamında bir kelime. 6- Bir nota - Aşamasız asker. 7- Ekin biçildikten sonra toprakta kalan köklü sap - Bazı spor karşılaşmalarında gol atılan yer. 8- (tersi) Dergimizde birkaç yıl önce yayımlanan, "Altın Post Avcıları" adlı mitolojik öykünün baş kahramanın adı - Bir mikroskop camı - 9- Hoş kokulu bir bitki - Kemirgen bir hayvan.

ZEHİR HAFİYE

Bilmece

EKSİKLER: Resimlerin her birinde diğerlerine göre bir eksik var. Bulabilir misin?

HANGİSİ?: Kemanlardan hangisi aşağıdaki kutudan çıkmıştır. Söyleyebilir misin?

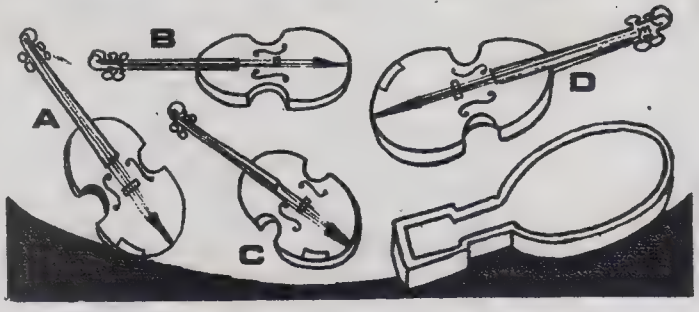

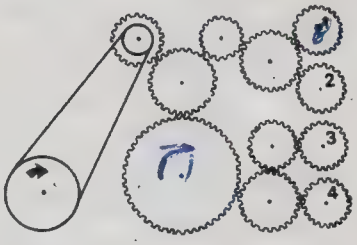

ÇARKLAR: Soldaki silindirin ok yönünde dönmesi için numaralı çarklardan hangisinin çalışması gerekir. Söyleyebilir misin?

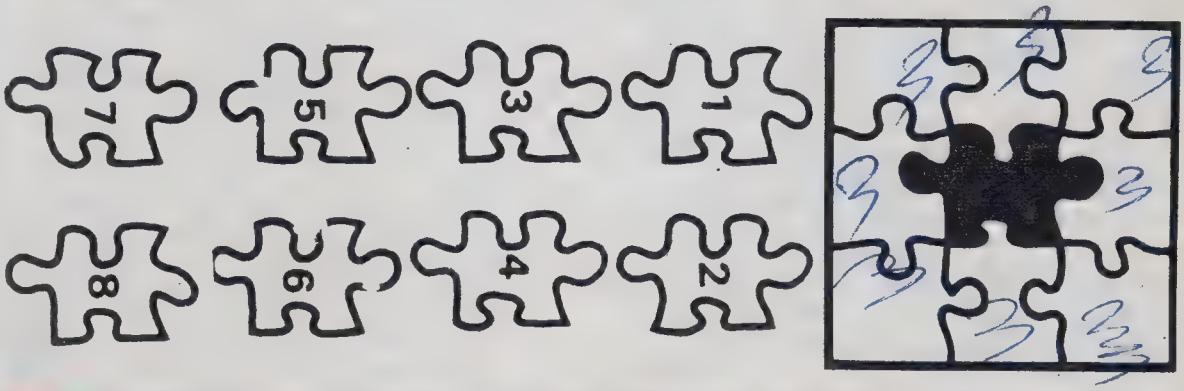

MOZAİK: Numaralı parçalardan hangisinin sağdaki boşluğu doldurabileceğini söyleyebilir misin?

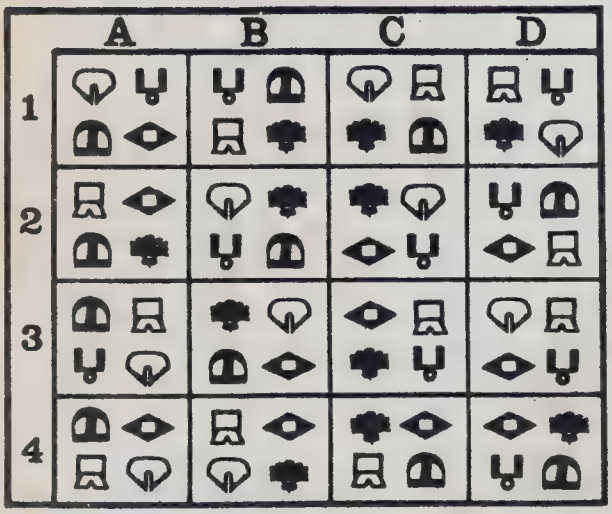

EŞLER: Birbirinin eşi iki kareyi bulabilir misin?

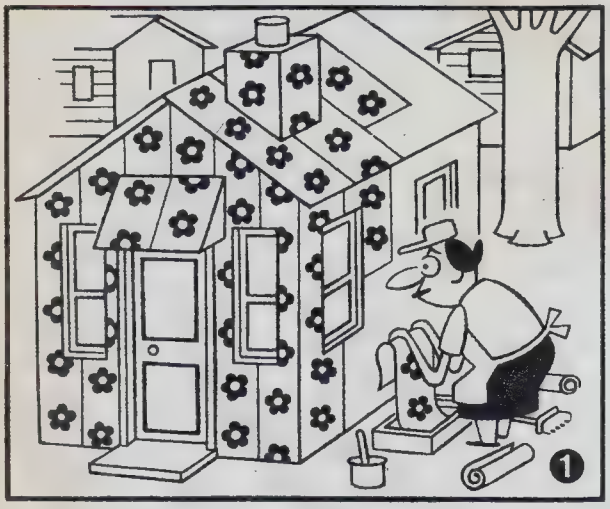

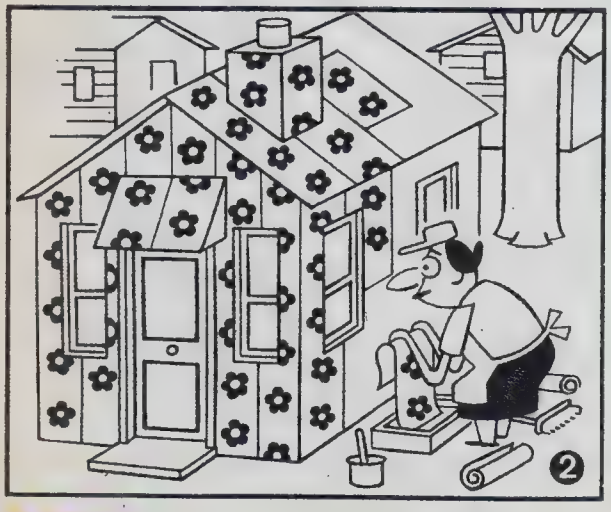

8 FARK: Resimlerdeki 8 farkı bulabilir misin?

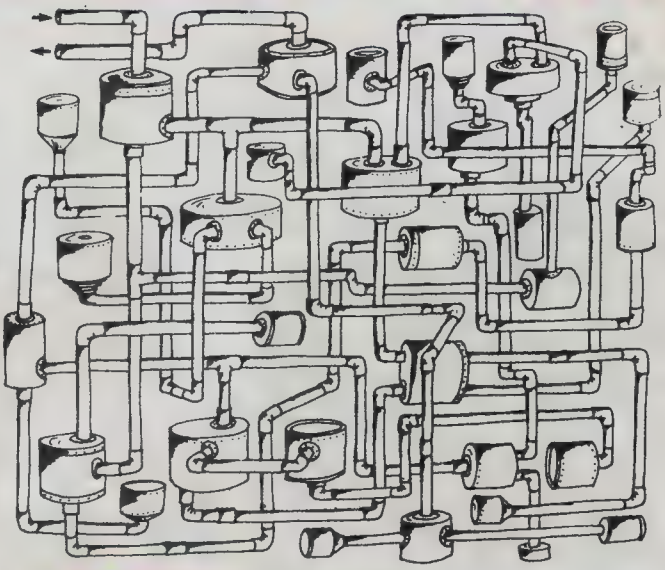

LABİRENT: Okla işaretli yerden başlayıp çıkışa ulasabilir misin?

GEÇEN SAYININ YANITLARI

TATIL: Eşyalardan şemsiye unutulmuş.
MÜZİK ALETLERİ: A-İskoçya, B- Konya, C- İspanya, D- Türkiye, E-Hindistan.
YUVARLAKLAR: En çok parçalı 2, en az parçalı 4 numaralı yuvarlaktır.
KARELEMECE:

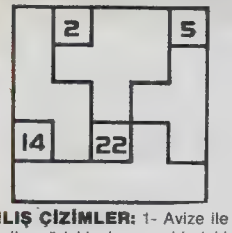

NOKTALAR:

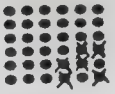

YANLIŞ ÇİZİMLER: 1- Avize ile sol üstteki adamın şapkası. 2- Kilitteki kalem ile sağdaki adamın cebindeki anahtar. 3- Sağdaki adamın yakasındaki etiket ile şişeye bağlanmış fular. 4- Bardaktaki pipo ile sol alttaki adamın ağzındaki pipet. 5- Kadının küpesi ile tuttuğu şişenin tıpası. 6- Sol alttaki adamın kolyesi ile kadının fuları. 7- Sağdaki adamın kaldırdığı şişe ile masadaki bardak.
7 BENZER: 1- Zil ile arabanın sağındaki şekil. 2- Kapıdaki etiket ile ayakkabıdaki şekil. 3- Kadının küpesi ile arabanın üstündeki yuvarlak. 4- Kapı kolu ile arabanın önündeki şekil. 5- Kadının omuzundaki çizgi ile arabanın içindeki çizgi. 6- Kapının sağındaki şekil ile adamın kemeri. 7- Kadının ayakkabısındaki şekil ile soldaki ağaç.
EKSİKLER: İkinci resimde: 1- Adamın saçı. 2- Karyoladaki desen. 3- Kadının cebi. 4- Sandalyenin ayağı. **Üçüncü resimde:** 1- Adamın önlüğünün bağı. 2- Tabaktaki şekil. 3- Perdenin solundaki şekil. 4- Sandalye. **Dördüncü resimde** 1- Kadının yakası. 2- Kadının ayağı. 3- Perdenin sağı. 4- Karyolanın ayağının üstündeki yuvarlak.
EŞLER: 3 ile 5 eştir.
BOBİ: B kemiğe ulaşır.
KARE BULMACA: Soldan sağa: 1- Ortadoğu. 2- Saltanat. 3- Ağ - Da. 4- Aka - Asur. 5- Nadir - Li. 6- İn - Ut. 7- Yatkın. 8- Ela - Kola.
Yukarıdan aşağıya: 1- Osmaniye. 2- Ra - Kanal. 3- Tl - Ad - Ta. 4- Ata. 5- Dağarcık. 6- On - No. 7- Gadulu - Utarit.
DALGIN RESSAM: Baş, gövde ve ayaklar sırasıyla 1-4-3, 2-6-4, 3-5-2, 4-1-6, 5-2-1, 6-3-5.
8 FARK: 1- Polisin copu. 2- Polisin düğmeleri. 3- Polisin kulağının arkasındaki çizgi. 4- Polisin dizinin önündeki çizgi. 5- Tutuklunun yakası. 6- Tutuklunun sol eli. 7- Sağ üstte tutamağın yanındaki çizgi. 8- Tutuklunun ayakları.
MATEMATİK: Birinci sıradaki sayılar dörder dörder artıyor. İkinci sıradakiler yarıları kadar azalıyor. Üçüncü sırada ise 3'ten başlayarak sayı sırasıyla artıyor. Bu nedenle, birinciye 19, ikinciye 3, üçüncüye 24 yazmamız gerekir.

Troya'yı gördünüz mü?

Troya Nerede?

TROYA denilen ören yahut kazı yeri bugün Çanakkale'nin 30 kilometre ötesinde, dümdüz bir asfalt yolla ulaşılan bir yerdir. Türkiye turizminin de önemli bir merkezidir, çünkü yerli yabancı gezginler orayı görmeye can atarlar. Troya Batı Anadolu'nun ucunda bir yandan Ege Denizi'ne, bir yandan da Boğaz'a açılan bir üçgen gibidir. Kuruluşu da bir tepenin üstünde olduğuna göre gelen giden gemileri gözleyebilir.

Homeros'un Destanları

Daha insanların yazı yazmayı yeni öğrendikleri eski çağlarda Homeros adını verdiğimiz bir ozan tutmuş Troya'nın başından geçen olayları bir bir anlatmış ve de yazıya dökmüş. Bu destana İlyada denmiş, söyledim ya demin Troya'nın ikinci bir adı da İlyon'muş, İlyada sözcüğü İlyon'un destanı anlamına gelir. Eski Yunanca'nın Ege Bölgesi'ne özgü bir dille, İon diliyle yazılmış bu koca destan. Yirmi dört bölüm ve altı yedi bin dizelik bir kitap bu. İlyada Destanı öylesine ünlü olmuş, o denli yayılmış tanınmış ki, kendi yaşadığı çağdan çok sonraları Homeros adlı bir ozanın varlığından ve onun yarattığı bu ilk ve çok güzel destandan bol bol söz edilmiş. İlyada Destanı da kendi uydurduğu bir yapıt değilmiş, dilden dile aktarılan destan ezgilerini bir araya toplamış da öyle derlemiş koca destanı. Üstelik de doğum yeri İzmir yöresi imiş bu ünlü ozanın.

Homeros, İzmirli mi?

Ama ünü öylesine yaygın olmuş ki bir zamanlar, İzmir'den başka altı kent daha yurdu olmak onurunu paylaşamaz olmuşlar. Kavgaya tutuşmuşlar, yok Homeros'u ben dünyaya getirdim, sen dünyaya getirdin diye. Ne bileyim, bence bu büyük ozana en uygun yurt İzmir'di o çağlarda, İzmir dolaylarında bir çay akar, adı Meles'ti, Homeros üstüne söz açan ondan sonraki yazarların bir çoğu da ozana "Melesigenes", Meles'ten doğma, Meles'in oğlu adını verirler. Bir ozan bir çayın, bir ırmağın oğlu olabilir mi? Tanrıların insan işlerine karıştıkları o masal ve söylence çağlarında böyle şeylere de inanırlarmış. Bilginler araştırmış durmuşlar, Homeros üstüne kesin bilgiler saptayacağız diye kitap üstüne kitap yazmışlar, ama tam bir sonuç da alamamışlar.

Evet, ünlü destanı ile Homeros Troya'yı ünlü kılmış birkaç yüzyıl boyu.

Almanya'dan Gelen Şliman

Geçen yüzyılın ortalarında Almanya'nın küçük bir kentinde Heinrich Schliemann (Şliman) denilen bir adam yasarmış, tutmuş Türkiye'nin yolunu.

Şliman Troya'yı kazıyarak ortaya çıkardığı ve arkeoloji dergilerinde kazılarının sonucunu yayımladığı zaman bile inanmak istememişler ona. Uydurma, uydurma diye kesip atarlarmış. Oysa hakkı varmış Şliman'ın, Troya o bulduğu yerde Çanakkale'nin 30 kilometre güneybatısında Hisarlık denilen tepenin üstündeydi ve Homeros'un anlatışına tıpatıp uymaktaydı.

Troya Atı

Şimdi, senle ben Troya'ya geldik diyelim. Önce karşımıza bir tahta at dikilir. Daha tahta atın masalına geçmeden sen tahta atın içine tırmanacaksın, çünkü içi oyuktur, merdivenle çıkılır kafasına kadar. Gövdesinde küçücük pencereler de vardır, çepeçevre bakabilirsin Troya ören yerinin girişine.

Aslında Şliman burada üç kez kazı yapmış, son kez de yanına bilgin bir mimar almış, o adam da bir Alman, planını, çizimlerini yapmış kazı yerinin, daha bir doğru düzgün kazılmasını sağlamış. Onunla da kalmamış, bu yüzyılın otuzlu yıllarında bir Amerikan kazı heyeti de gelmiş Troya'ya, Blegen diye ünlü bir arkeolog varmış başlarında, kazıları tamamlamış, bir düzene sokmuş, çeşitli katların her birine eşit değer vererek hepsinin elden geldiğince gün ışığına serilmesini sağlamış ve sonra gitmiş. Atatürk'ün çok büyük etkisi vardır bu işte.

Şliman büyük bir coşku ve herhalde epey özveri ile çalışmış, ortaya da tarihte bir eşi daha bulunmayan büyük değerde

bir anıt çıkarmıştır. Doğrusunu istersen Türkiye'ye de büyük yararı dokunmuştur yaptığı işin: Böylece dünyanın her yönünden Troya'yı görmeye gelenler artmış, üstelik Türkiye'nin Troya gibi daha birçok tarihsel kent taşıdığı herkesçe kabul edilmiştir. Bilim dünyasının dikkati Anadolu toprakları üzerine çekilmiş, daha sonra Hitit kentlerinin ortaya çıkarılması için çabaların yapılmasına yol açmıştır.

Bulunan Hazine

Bunlar hep iyi hoş ama Şliman'ın gene de affedilmez bir suçu var: Kazdığı yerleşme katlarının birinde bir hazine bulmuş; altından gerdanlıklar, yüzükler, bilezikler, başlıklar, maskeler, zırhlar, silahlar... daha neler neler, bunları görünce, daha doğrusu toprak arasında bir altın parıltısı sezer sezmez, Şliman kazı yapan işçilerine izin vermiş, yarın benim doğum günümdür, alın gündeliğinizi, buraya gelmeyin yarın, demiş ve de karısının yardımı ile gece yarısı kazı çukuruna gidip altınları bir güzel toplamış, şallara, torbalara sarmış ve yallah Yunanlı olan karısı ile birlikte vapura bindirip önce Yunanistan'a, sonra da Almanya'ya kaçırmış. Bugün de hepsi kayıptır bu hazinenin, çünkü Şliman onları bir Alman müzesine vermiş, o müze de İkinci Dünya Savaşı sırasında bombalardan korunmak için Sovyet Rusya'ya taşınmış, bir daha da ortaya çıkmamış. Ne olmuşsa olmuş, kimse bilmez. Böylece Şliman Anadolu'dan tarihsel yapıt kaçakçılarının ilki olmuş. Sonraları da çok değerli eşya kaçırmış arkeologlar vardır ne yazık ki. Ama bunun bir nedeni Osmanlı İmparatorluğu zamanında sultanların hiç önem ve değer vermemesiydi bu tarihsel anıtlara.

Ve İşte Troya!

Girdik mi Troya öreninin içine. Karşımıza güzel yapılı bir sur gelir. O surun karşısında kazı sırasında oradan çıkarılmış topraklardan bir tümsek vardır, onun tepesine çıkalım. Troya ovası ayağımızın altında Boğaz kıyılarına dek uzanır. Eşsiz güzellikte bir görüntüdür; göz alabildiğine yeşil bir düzlük ve uzakta püfür püfür dalgalar.

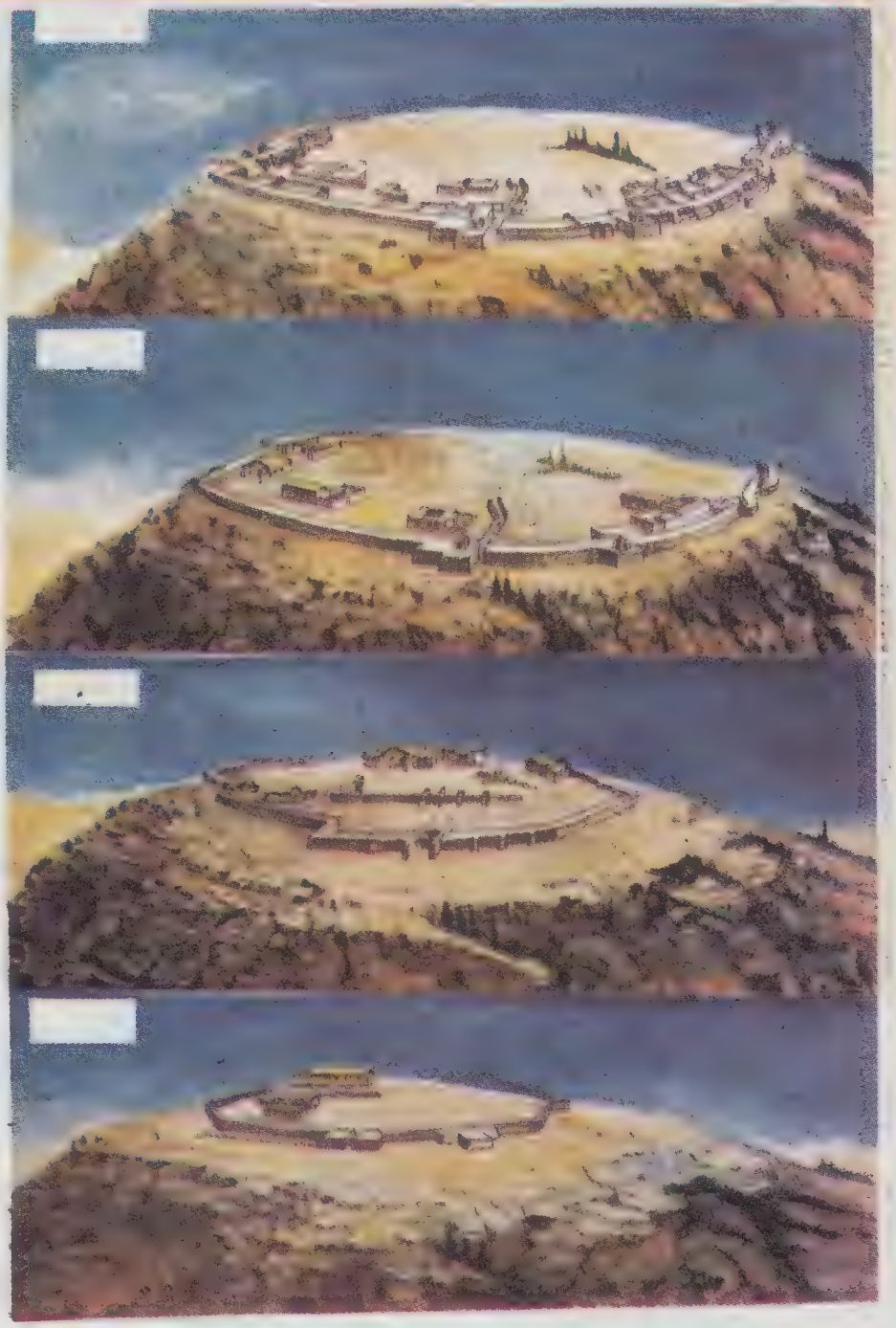

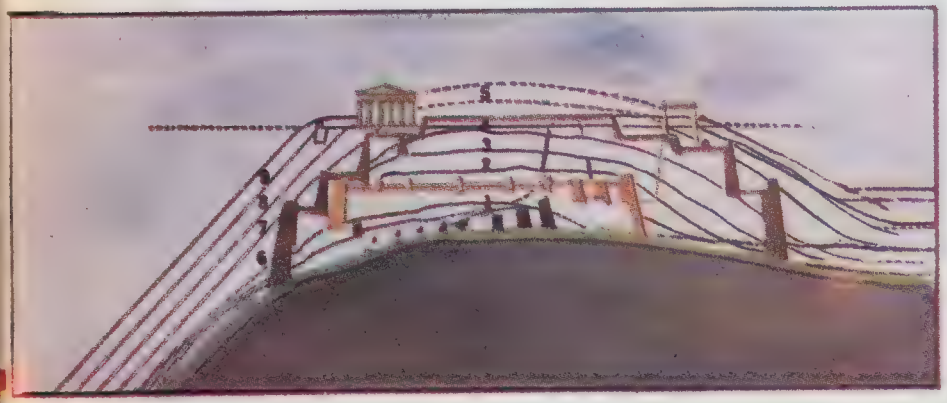

Troya, M.Ö. 3200 yıllarında Çanakkale Boğazı'nın girişine yakın Hisarlık Tepesi'nde kuruldu. Bu uygarlık varlığını Roma çağlarına kadar sürdürdü. 19. yüzyılda burada yapılan kazılarda üst üste kurulmuş "dokuz" yerleşme olduğunu ortaya çıkarıldı. Üstte bunlardan dördünün alanı görülüyor.

Okurdan Okura

KEDİCİK

Ne güzeldir kedicik
Maviş gözlü
Pamuk tüylü
Güzel kedicik

Bembeyazdır üzeri
Tıpkı bir kar gibi
Ne güzel oynar zıplar
Küçük bir yumak gibi

Bıyıkları yay gibi
Burnu keman gibi
Üzeri yumuşacık
Ne güzeldir kedicik

Şehime AY

Resim

Deniz Yalım

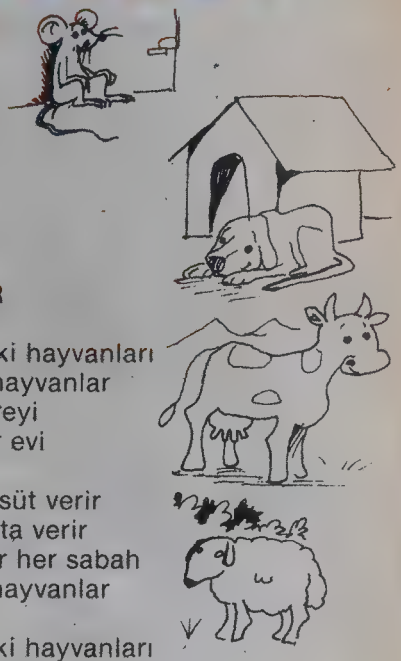

HAYVANLAR

Kim sevmez ki hayvanları
Ne güzeldir hayvanlar
Kedi tutar fareyi
Köpek bekler evi

İnek, manda süt verir
Tavuk yumurta verir
Horoz kaldırır her sabah
Ne güzeldir hayvanlar

Kim sevmez ki hayvanları
Kuzu meler
Koyun gelir
Ne güzeldir hayvanlar

Kurt kuzunun peşinde
Köpek de kurdun
Hayvanlar olmasa doğada şenlik olur muydu?

Ne sevimlidir hayvanlar

Ufuk DOĞAN

Karikatür

Hüsnü Cemal, SİVAS

Bu bizim sayfamız...
Şiirlerinizi, karikatürlerinizi resimlerinizi, fıkralarınızı kendi fotoğraflarınızla birlikte bekliyoruz

ÇİÇEKLER

İlkbahar mevsimi gelince
Çiçekler açar hemen
Mavi, kırmızı derken
Doğa canlanır birden

Evimizin içinde
Vazoların içinde
Bulunur bahar çiçekleri
Her bahar mevsiminde

Ece DİLEK

KİTAP

Kitap bilgi doludur
İnsanlığın yoludur
Dergi, ansiklopediler
Bilgi ile doludur

Kitapları sevelim
Kıymetini bilelim
Kitabı hazine gibi
Cepte gezdirelim

Sevgili kitaplarım
Hepinizi anladım
Çeşitli bilginizle
Yaşamımı kurtardım

Dizi dizi kitaplar
Büyük hazine saklar
Onları açtığımda
İçimi neşe kaplar

Serpil ERMAN

Mektup Arkadaşı

AHMET UZUN: 14 yaşındayım. Özel zevklerim arasında yüzmek, basketbol oynamak ve yabancı müzik dinlemek başta gelir. Benimle mektuplaşmak isteyen kız ve erkek yaşıtlarımla yazışmak için adresim: Yenidoğan Mah. Aziziye Cad. No: 90

SAMSUN

TOLGA ÖNDER: 13 yaşındayım. Özel zevklerim; futbol ve basketbol oynamak; kart ve pul koleksiyonu yapmak; müzik dinlemektir. Yaşıtım olan kız ya da erkek arkadaşlarla yazışmak istiyorum. Adres: Hürriyet Dr.Kâmil Cad. No: 66/8

SAMSUN

ÖNSEL AKIN: 10 yaşındayım. Müzik dinlemek ve bisiklete binmekten hoşlanırım. Yaşıtım olan arkadaşlarımla yazışmak isterim. Teşekkürler. Adresim: İnönü Cad. No: 214/1

ADAPAZARI

Bahar Abla

Sevgili Bahar Abla,

Ben 14 yaşındayım. Derdim çok önemli. Ailenin ortanca çocuğuyum. 7 kardeşin ortancasıyım. Beni diğerlerinden farklı görüyorlar... Bana bir çözüm önerebilir misiniz?

Şerif Öztürk/Nizip

Sevgili Şerif,
Ortanca çocukların hemen hemen tümü senin duygularını paylaşır. Büyükler, ailenin ilk gözbebekleri, küçüklerse şımartılabilir bebeklerdir. Ortanca çocuk ise, ne büyüklerle sayılır ne de bebeklere katılır. Kendine özgü sorunları vardır hep. Ancak anneyle baba bunları bilmez çoğunlukla. Kötü niyetli de değillerdir. Üstelik kardeşler içinde büyüklerin de, küçüklerin de, ortanca çocuğunkilerden farklı olmakla birlikte aynı ölçüde önemli sorunları bulunur. Ortanca çocuk da bu sorunları bilmez, anlamaz. Daha genelleştirirsek, herkesin sorunları vardır, hepsi kendine özgüdür ve önemlidir. Arkadaşların arasında, evin en büyük ya da en küçük çocuğu oldukları halde çeşitli sorunları bulunanlar yok mu? Sakin sakin oturur ve bu soruların yanıtlarını düşünürsen, belki kendi derdin sana o denli büyük gelmez. Varolan bir gerçeği değiştirmek, ortanca çocuk olmaktan kurtulmak elinde olmadığına göre, oturup sana yapılan haksızlıkları düşünerek dertleneceğine, yaşamdan mutluluğu nasıl sağlayacağın üstüne kafa yorabilirsin belki o zaman.

Sevgilerimle.

Sevgili Bahar Abla,

Benim derdim boyumun kısalığı. Yaşım 16 olduğu halde, boyum 1 m. 39 cm. Boyumun nasıl uzayacağını bilmiyorum. Beni bu konuda aydınlatırsanız, çok memnun olurum.

Tülay Çelikten

Sevgili Tülay,
Sanıyorum, önümüzdeki yıllarda zaten biraz daha uzayacaksın. 16 yaş, gelişmenin, büyümenin tamamlandığı bir yaş değildir. Bu arada jimnastik yaparak da boyuna birkaç santim katabilirsin. Ancak bu işi, uzmanına danışmak gerek. Oturduğun kentte varsa ve olanakların elverişliyse jimnastik salonlarına devam etmen yararlı olur. Yoksa, hiç değilse bir beden eğitimi öğretmeniyle konuşmalısın. Bütün bunlara rağmen, çok uzun boylu biri haline gelemeyebilirsin. Bana sorarsan, bunda da üzülcek bir şey yok. Herkes uzun boylu değil ki. Hem bazı uzun boylu insanların da kısa boylulara imrendiğini biliyor musun?

Sevgilerimle

Açılmayan kilit var mı?

ONDRALI azılı bir hırsız **Portsmouth**'taki mahkûmlar gemisinde cezasını çekerken, **Jeremiah Chubb**'ın hiç kimsenin açamadığı hırsızlara meydan okuyan muhteşem kilidin övgüsünü duydu ve bu kilidi de herhangi bir kilidi açtığı gibi açacağını savundu. Cezaevi yetkilileri mahkûma **Mr. Chubb**'ın kilidini, gereksinim duyacağı bazı aletlerle birlikte nasıl çalıştığını anlaması için kilidin bir eşini de verdiler. Başarılı olduğu takdirde hükümet cezasını affedecekti, ayrıca **Chubb**'ın koyduğu **100 pound ödülü** cebine koyacaktı. Mahkûm, kilit üzerinde günlerce çalıştı. İki buçuk ay sonra ümitsizlik içinde vazgeçti. Bir süre sonra da Avustralya'ya cezasını tamamlamaya gönderildi.

Portsmouth'ta 1817 yılında gerçekleşen çok büyük bir soygun herkesi korkutmuştu. Hükümet yalnızca kendi anahtarıyla açılabilen kilit bulan kişiye tam 100 pound ödül vereceğini duyurdu. **Jeremiah Chubb** da bu ödülün sahibi oldu.

Kilitler ve anahtarlar öylesine eski buluşlar ki, kimse ne zaman, nerede bulunduğunu, kullanıldığını bilemiyor. İşin garip yanıysa, **Zanzibar**'dan **Endonezya**'ya, **Yunanistan**'dan **Çin**'e, **Faeroe Adaları**'ndan **İskoçya**'ya hep aynı çeşit kilitlerin kullanılmış olması. **Eski Mısırlılar**'ın 5000 yıl önceki kilit modelleri bugün **Mısır** ve **Akdeniz** çevresinde hâlâ kullanılıyor.

Kilitçiler eskiden, kilise kapılarına, şehir kapılarına çok güzel anahtarlar yaparlardı.

Iki yüzyıl önce **İngiliz** bulucular aşama gösterene kadar, anahtar ve kilitler model ve yapılış bakımından fazla değişikliğe uğramadı. Bir kilidin içinde anahtarla belli yönlere oynayan parçacık ne kadar çoksa, kilit o kadar güvenli olur. **Jeremiah Chubb**'ın **"hırsızlara meydan okuyan"** kilidini açmak için yanlış bir kilit kullanılsa, içinde bulunan manivela sayesinde kilit sıkışıyor. Zamanla bu sekize çıkarıldı.

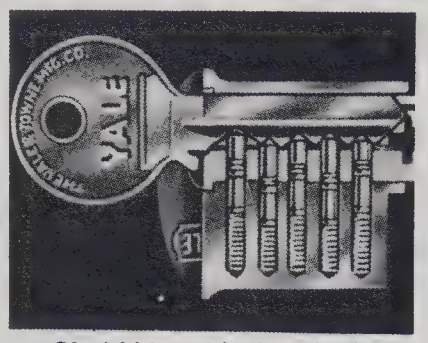

Chubb'dan bir kuşak önce, **Yorkshireli** bir çiftçinin oğlu olan **Joseph Bramah Londra**'ya gelip, dolap yapımcısı olarak çalışmaya başladı. Ama kafası hep makine üzerine fikirlerle doluydu. **Londralılar** hırsızlar yüzünden korku ve panik içindeydiler. Şehirde hiçbir şey güven altında değildi. 1784'te **Bramah,** yepyeni bir "emniyet kilidi" yapmayı başardı. Ama bu kilide karşı bir kampanya başlatıldı. Örneğin bir gazetede çıkan ilanda, **Bramah** kilidinin anahtarını kaybedenlerin kapılarını kırmak yerine bu ilanı veren servisi aramaları tavsiye ediliyordu. Ama **Bramah** yılmadı, dükkânının önüne bir tabela astı. Tabelada şunlar yazılıydı, **"Bu kilidi açabilen sanatçıya, açtığı dakikada 200 guineas ödül verilecektir."** Yalnızca bir kişi denedi, o da bir hafta uğraştıktan sonra vazgeçti. **Bramah**'ın kilidi dünya çapında ün kazandı.

1850 yılındaki buluşuyla **Amerikalı Linus Jr. Yale,** el yapımından makineyle seri üretime geçilmesini sağladı. **Yale,** önce ressam olmak istemiş daha sonra **"Yale'in şaşmaz, büyülü banka kilitleri"** ya da **"Yale'in çift hazineler için banka kilitleri"** diye adlandırdığı kilit modelleri çizmeye başlamıştı. 1861'de o güne kadarki en ünlü kilit modeli olan **silindir kilidin** patentini aldı. Bu modelin sonradan değiştirilmesine gerek duyulmamıştır.

Yale, hem daha ucuz, hem de daha kullanışlı, küçük boyutlarda kilit yapmayı planlıyordu. **Yale,** kilitlerin ve anahtarların yapımında **Amerika**'da çok gelişmiş bir yöntem olan birbirlerinin yerine kullanılan parçalar sistemini kullandı.

Linus Yale, yöntemini bir adım daha ileri götürerek, birbirine benzemeyen parçaların seri üretimini gerçekleştiren ilk kişi oldu. Bunu yapmasının nedeni, her anahtar ve kilidin bir öncekinden farklı olması gerektiğindendi. Bir **Yale** anahtarındaki beş diş freze makinesinde sekiz değişik derinlikte kesilerek, 32.768 çeşitlemeye varılıyordu.

Bramah'ın **Londra**'daki dükkânının vitrinine Meydan Okuyan Kilidini koymasından altmış yıl sonra, **Alfred Hobbs** adlı genç bir **Amerikalı** Londra'nın büyük Kristal Sergi Sarayı'na geldi. **Hobbs, New York**'taki şirketinin ürettiği İdeal Kilidini tanıtmak istiyordu. Kilit sergide gösterildi. **Hobbs,** bütün İngiliz rakiplerinin kilitlerini açarak ezip geçmeye karar vermişti. Heyecanlı bir seyirci topluluğunun önünde en son model **Chubb,** kilidini yirmi beş dakikada açtı, daha sonra **Bramah şirketinin kilidini** açmaya koyuldu. Haftalar boyu gizlice çalışarak sonunda açmayı başardı.

Ama beş yıl sonra **Yale,** yalnızca tahta bir anahtarla teker teker bütün modellerini açtığında ideal kilitleri de korkunç bir yenilgiyi tatmış oldu. **New Yorklu** bir bankacı şöyle yazıyordu: **"Bay Yale, yalnızca anahtar deliğinden bakıp inceleyerek, 300 dolar ödediğim türünün en iyisi 10 dişli kilidimi kendi anahtarım kadar kolay bir şekilde açabilen, tahta bir anahtarla açtı. Ve sonra tahta anahtarın ufak bir parçasını kopartıp bir daha asla kendi anahtarımla açamayacağım şekilde tekrar kilitledi."**

BİLİM DÜNYASI

Doğumunuzu Anımsıyor musunuz?

GÜVENLİ ve sıcacık bir ortam olan ana karnında, bebekler tam dokuz ay geçirirler. Ne bir sorunları vardır, ne de korkuları... Yalnızca annesinin kalp atışlarını duyduğu dinlendirici bir sessizlik ve barış içindedirler. Sonra aniden yepyeni bir çevre gelir. Gürültülü, aydınlık ve kargaşa dolu bir ortamda gözlerini açıverir. Bazı bilim adamları bu doğum olayını bebeklerin ilerde anımsamaları gerektiğini düşünüyorlar.

David Chamberlain adındaki bir psikologa göre, aslında her şeyi anımsıyoruz. **San Diego'** daki bir klinikte pek çok çocuğu hipnoz etmesi sonucu, bunların doğumu bütün ayrıntılarıyla anımsadığını ileri sürdü. Hatta bazıları annesinin saç şeklini, ne tip aletlerin kullanıldığını, annesinin o anki duygusal durumunu anımsıyorlar. Bu edinilen bilgiler annenin söyledikleriyle karşılaştırıldığında tıpatıp birbirine benziyor.

Bu görüşe karşı çıkanlar da var. Onlar bu gibi şeylerin yalnızca çocukların hayâl gücünden kaynaklandığını düşünüyorlar. Ama **Dr. Chamberlain**'e, göre insanların bellekleri yaşamın başlangıcından itibaren gelişmeye başlıyor.

Kışın hiç üşümemeye nedersiniz?

KUTUP ayıları, insanların uğraşıp da bir türlü başaramadığı şeyi yapıyorlar. Güneş ısısını vücutlarında toplayıp soğuk havalarda kullanıyorlar yani hiç üşümüyorlar.

Elektrik mühendisi **Dr.Richard Grojean,** modern teknolojinin bir ürünü olan güneş enerjisi depolayıcılarının bile ancak yüzde 50 oranında başarılı olduğunu bildiriyor. Bunun nedeniyse güneşin yeteri kadar ısıtmaması değil, ısının çoğunun soğuk hava yüzünden etkisiz kalmasıdır. Oysa **kutup ayıları,** güneş enerjisini vücutlarında depolayıp, ısınmak için kullanırlar ve yaklaşık güneş ısısının yüzde 90'nını vücutlarında korurlar.

Grojean ve arkadaşları, **kutup ayılarının** bu sırrını çözmek için postlarını incelediler ve beyaz görünmelerine karşın, postun renksiz olduğunu buldular. İçinde boşluklar bulunan tüyler, yansıyan ışıklar sayesinde beyaz görünüyorlar. Derisiyse, aslında simsiyah.

Belki de ilerde insanlar da güneş enerjisini depolamayı öğrenirler. İşte o zaman, soğuktan üşümek tarihe karışır.

Uzaydaki elmaslar

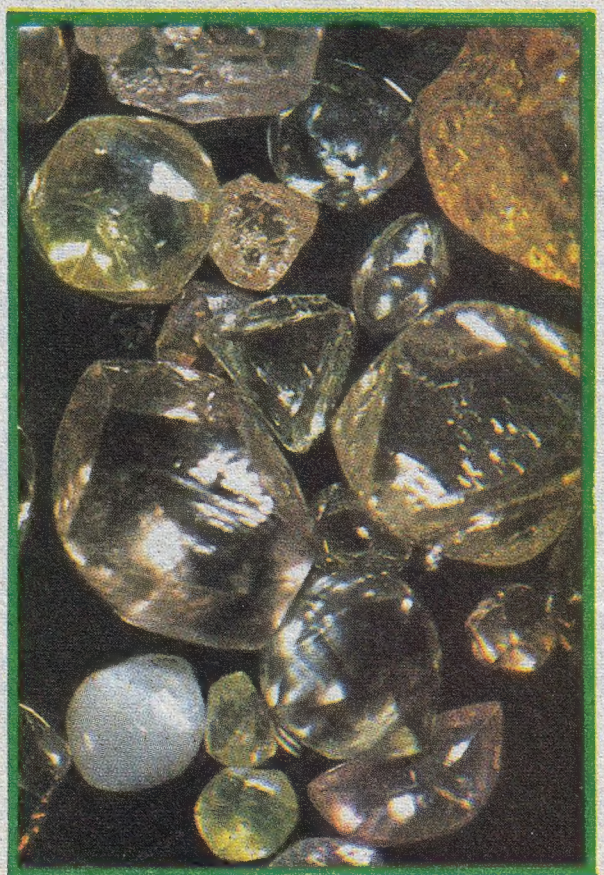

YAKIN zamana kadar, bilim adamları, buzullarla kaplı **Uranüs** ve **Neptün** gezegenlerinin yalnızca metan gazından oluştuğuna inanıyorlardı. Yapılan araştırmalar sonucu **Marvin Ross** ve **Francis Ree** adlı bilim adamları, yüksek basınç ve sıcaklığın metan gazını karbon ve hidrojene ayırdığını öne sürdüler. Böylece fazla miktarda karbonun da elmasa dönüşmüş olabileceği olasılığı doğdu. Basınçlı elmas katmanlarının içindeki yüklü parçacıklar radyo dalgaları yayarlar. Bu zengin elmas yataklarını elde etmek şimdilik çok uzaklarda görünse de, yetkililer **Voyage 2**'nin **Güneş Sistemi**'ne yapacağı bir yolculuk sırasında her an bu dalgaları yakalayabileceği görüşündeler. Böyle bir şey gerçekleşirse, bu gezegenlerde elmas olduğu kesinleşecek. Kimbilir belki bir gün uzay elmasları takmaya başlarız...

HAFTANIN TARİHİ

HAZIRLAYAN:
MÜMTAZ ARIKAN

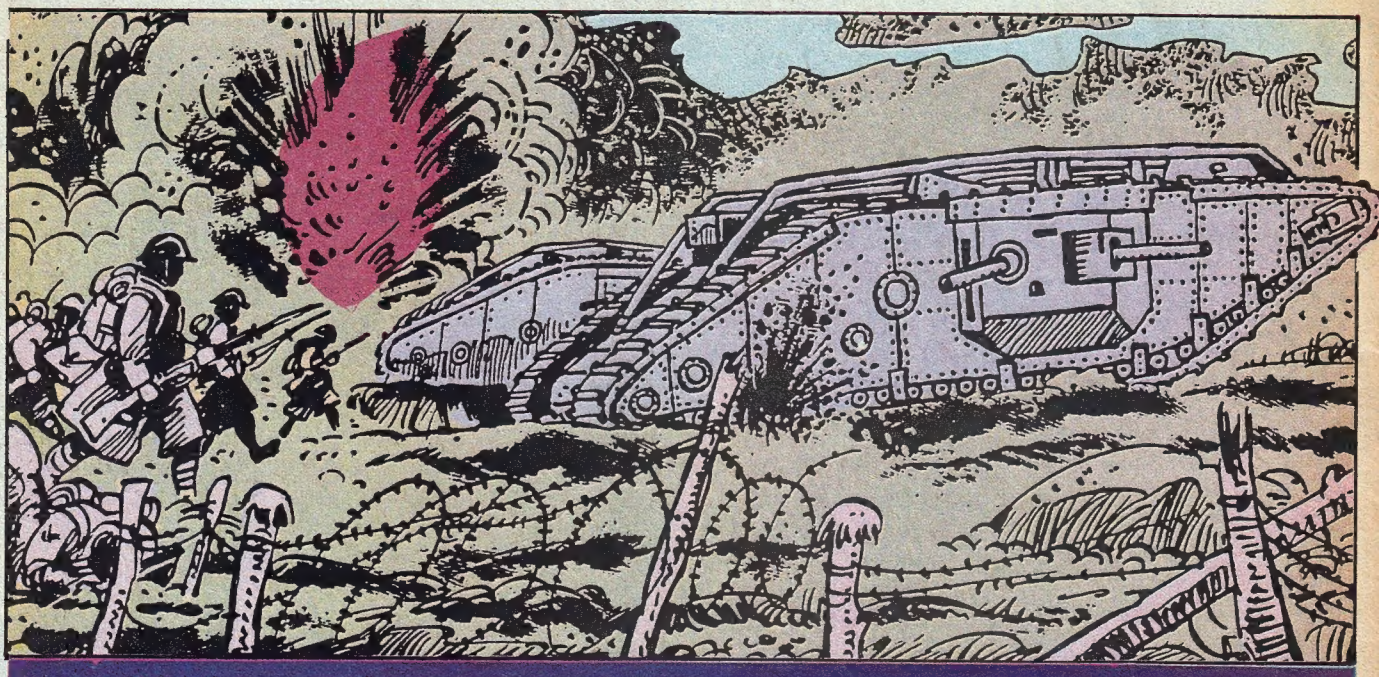

ÇAĞDAŞ HANNİBAL FİLLERİ!

15 EYLÜL 1916'DA, TANKLAR İLK KEZ SAVAŞTA KULLANILDI. I. DÜNYA SAVAŞI SIRASINDA, İNGİLİZ VE FRANSIZLAR, BATI CEPHESİNDE ALMANLARA KARŞI ÇARPIŞIRKEN, İNGİLİZ YAPIMI "MARK" TANKLARI SAVAŞA GİRİYORDU. ALMANLAR, SOMME SAVAŞINDA, ONLARI KARŞILARINDA GÖRÜNCE PANİĞE KAPILDILAR! ÇOK GEÇMEDEN MODEL GELİŞTİRİLECEK, "DİŞİ" VE "ERKEK" TİPLERİ DE YAPILACAKTI. "DİŞİ", 6 MAKİNALI TÜFEK, "ERKEK" TANK İSE 4 MAKİNALI TÜFEK VE 58 mm'LİK 2 TOP TAŞIYACAKTI. BU İLK MODELLER 29 TON AĞIRLIĞINDA OLUP, SAATTE 8 km. HIZ YAPABİLİYOR VE 8 PERSONEL ALIYORDU..

KÖPRÜLÜ MEHMET PAŞA..

14 EYLÜL 1656'DA, OSMANLI DEVLETİ'NİN EN ÜNLÜ YÖNETİCİLERİNDEN KÖPRÜLÜ MEHMET PAŞA, SADRAZAM OLMUŞTU.. HİZMETLERİ NEDENİYLE, SAMSUN YAKINLARINDAKİ "KÖPRÜ" KÖYÜNDE TIMARA SAHİP OLMUŞ, ADINI DA ORADAN ALMIŞTI. DÜRÜST VE ÇALIŞKANDI AMA, İMPARATORLUĞUN SARSINTILI BİR DEVRESİNDE YAŞADIĞINDAN, DEVLET GÖREVLERİNDE İNİŞLİ-ÇIKIŞLI BİR YOL İZLEMİŞTİ. SONUNDA, VALİDE TURHAN SULTAN'IN ÖNERİSİYLE, PADİŞAH IV. MEHMET ONU SADRAZAM OLMASI İÇİN ÇAĞIRINCA, BAZI KOŞULLAR ÖNE SÜRMÜŞTÜ: VERECEĞİ KARARLAR TARTIŞILMAMALI VE KÖTÜ SÖYLENTİLERE İNANILMAMALIYDI.. PADİŞAH, KOŞULLARI ONAYLAMIŞTI..

KISA KISA..

* 16 EYLÜL 1978'DE, MUHAMMED ALİ, 3. KEZ DÜNYA AĞIRSIKLET BOKS ŞAMPİYONU OLDU!
* 17 EYLÜL 284'TE, VALERİUS DİOCLETİANUS ROMA İMPARATORU OLDU.
* 18 EYLÜL 1905'TE, ÜNLÜ SİNEMA OYUNCUSU GRETA GARBO, İSVEÇ'TE DOĞDU.
* 19 EYLÜL 1960'TA OTOMOBİL HIZ REKORU AMERİKA'DA KIRILDI: SAATTE 654 km.
* 20 EYLÜL 1563'TE İSTANBUL'U ALTÜST EDEN BİR FIRTINA OLDU!

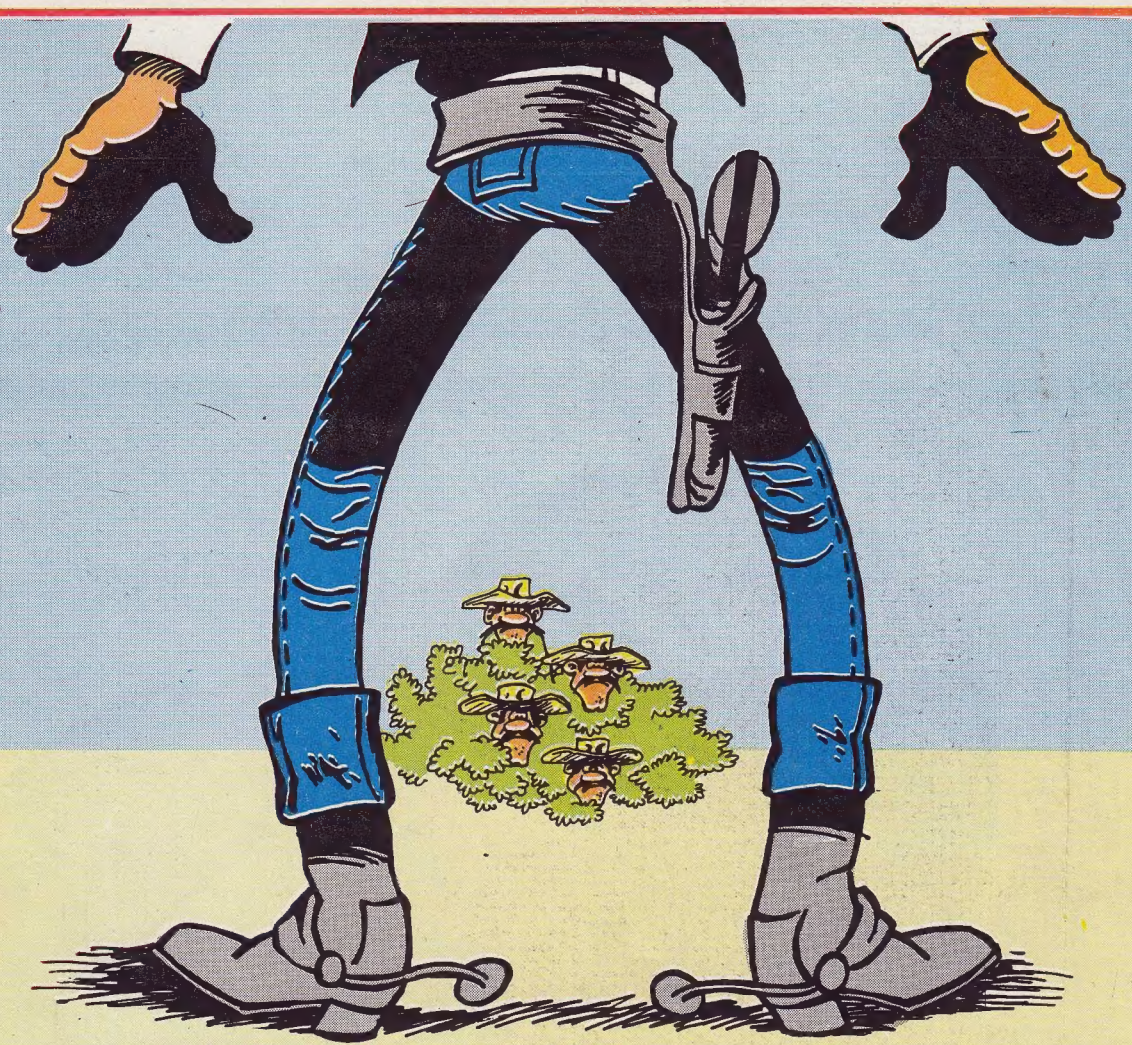

Milliyet Yayınları
RED KİT'in
Olağanüstü Serüvenlerini
Sunuyor:

Yeni Albüm:

CALAMITY JANE

Milliyet YAYINLARI
Prof Kâzım İsmail Gürkan Cad. No: 10 Cağaloğlu-İSTANBUL
Telefon: 520 83 94 - 528 42 67 - 526 83 86 - 528 55 76

Geleceğe güvenle bakıyorum TÜRKBANK'a güveniyorum...

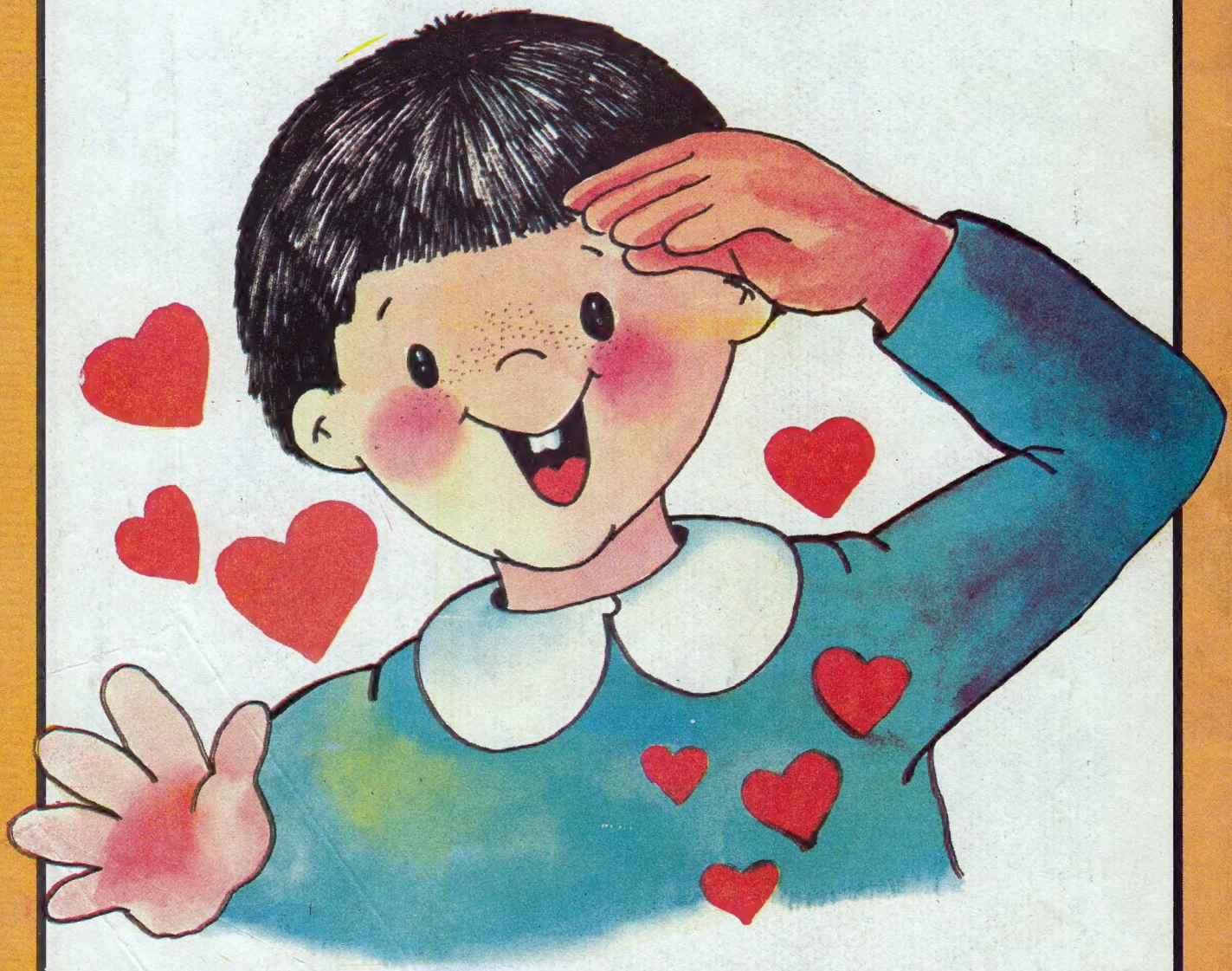

"KUVVETLİ ADRESİNİZ"

TÜRK TİCARET BANKASI

TÜRKBANK